

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΤΟΜΟΣ
ΙΣΤ'

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

THE ORTHODOX OBSERVER

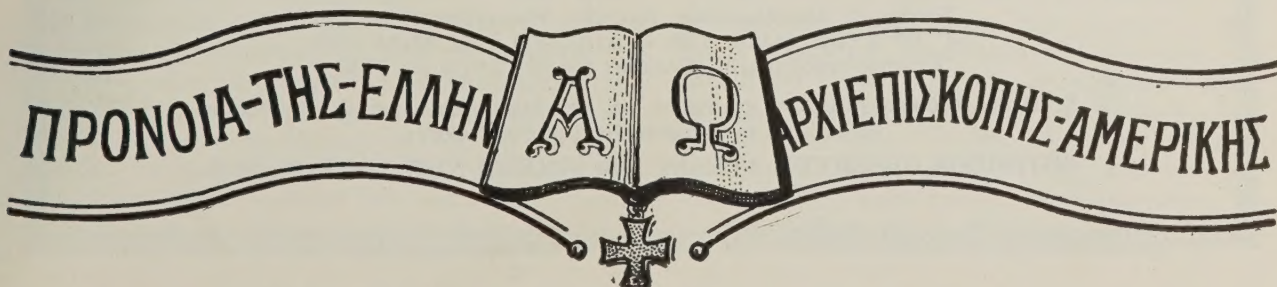
1 ΙΟΥΛΙΟΥ 1950

ΑΡΙΘΜ

363

Ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Μιχαὴλ ἐν τῇ συνεδρίᾳ τοῦ Συλλόγου τῶν
Ἀποφοίτων τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ

26 'Ιουνίου, 1950

Εύλαβ. 'Ιερ. Προϊσταμένους,
'Εντιμ. 'Εκκλησιαστ. Συμβούλια
Καὶ ἅπαντας τοὺς 'Ομογενεῖς
τῆς 'Ι. 'Αρχιεπισκοπῆς 'Αμερικῆς

Παρακαλοῦνται οἱ 'Ιερατικοὶ Προϊστάμενοι ὅπως κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ 'Αγίου Παύλου ἢ κατὰ τὴν ἀκολουθοῦσαν Κυριακὴν, 2αν 'Ιουλίου 1950, φάλουν ἐν τοῖς 'Ι. Ναοῖς Μ. Δοξολογίαν καὶ Πολυχρόνιον ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τοῦ ὀνόματος τοῦ λαοφιλοῦς Βασιλέως τῆς 'Ελλάδος Παύλου τοῦ Α', εἰδοποιούντες πρὸς τοῦτο καταλλήλως τοὺς ἀγαπητοὺς ἡμῖν ὁμογενεῖς.

Μετ' εὐχῶν πολλῶν,
Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
κ. ἁ. ἁ.
† Ο Νύσσης ΓΕΡΜΑΝΟΣ

ΤΟ ΚΑΛΙΤΕΡΟΝ ΔΩΡΟΝ

15

ΚΑΛΟΔΕΜΕΝΟΙ ΤΟΜΟΙ

ΤΟΥ

ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΟΥ

'Ολόκληρος Βιβλιοθήκη

'Αποτελοῦν μίαν πλήρη ἐγκυκλοπαίδειαν ἢ ὅποια δίδει εἰς τὸν κάτοχόν της ποικίλας γνώσεις· εἰσάγει αὐτὸν εἰς τὴν ἐν 'Αμερικῇ ζωὴν τῆς 'Ομογενείας μας καὶ στολίζει κάθε σπίτι.

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΤΟΜΟΥ \$4.00

Γράψατε:

ORTHODOX OBSERVER

10 East 79th Street, New York, 21, N. Y.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Νέα 'Υόρκη, 'Ιούνιος 1950

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τῆς ἐν 'Αμερικῇ καὶ Καναδᾷ ὁμογενείας ὅτι ἀπὸ τῆς 15ης 'Ιουνίου 1950 προσελήφθη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων τῆς 'Ιερᾶς 'Αρχιεπισκοπῆς ὁ κ. Φωκᾶς 'Αγγελᾶτος, Πτυχιούχος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου 'Αθηνῶν, εἰδικευθεὶς ἐν διαφόροις Θεολογικαῖς Σχολαῖς τῆς 'Αμερικῆς εἰς τὸ Κατηχητικὸν ἔργον τῆς 'Εκκλησίας.

Παρακαλοῦνται οἱ ἐνδιαφερόμενοι ὅπως ἔρχονται τοῦ λοιποῦ εἰς τακτικὴν μετ' αὐτοῦ ἐπικοινωνίαν εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς 'Ιερᾶς 'Αρχιεπισκοπῆς (Sunday School Department, 10 East 79 Street, New York 21, N. Y. Τηλέφωνον TRafalgar 9-2060) διὰ πᾶν ζήτημα σχετικὸν πρὸς τὰ Κατηχητικὰ Σχολεῖα καὶ θὰ εὐρίσκουν πάντοτε πρόθυμον ἐξυπηρέτησιν καὶ συνεργασίαν.

Διὰ τὸ Τμήμα Κατηχητικῶν Σχολείων

† Ὁ 'Αμερικῆς ΜΙΧΑΗΛ

ΔΩΡΑ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ

Τὸ καλλίτερον δῶρον διὰ τὴν Νεολαίαν μας εἶναι ἓνα Θρησκευτικὸν Βιβλίον, ἀπὸ τὴν μελέτην τοῦ ὁποίου θὰ διαφωτισθῇ ὡς πρὸς τὴν διδασκαλίαν τῆς 'Ορθοδόξου 'Εκκλησίας.

Προμηθευθῆτε τὰ δύο βιβλία τοῦ 'Αρχιμ. 'Αθηναγόρα Κοκκινάκη:

1) IN THE REALM OF REDEMPTION.

2) FOOD FOR REDEMPTION.

'Εγράψαν ἐντολὴ τοῦ 'Αρχιεπισκόπου 'Αγγλιστί διὰ τὸν καταρτισμὸν τῶν νέων μας.

Τιμῶνται καὶ τὰ δύο μαζὺ \$1.50.

Γράψατε: THE ORTHODOX OBSERVER

10 East 79th Street

New York 21, N. Y.

ΤΟ ΩΡΑΙΟΤΕΡΟΝ ΔΩΡΟΝ ΔΙ' ΟΛΟΝ ΤΟ ΕΤΟΣ

πρὸς συγγενεῖς σας ἢ φίλους ἢ ἐδῶ ἢ στήν 'Ελλάδα
εἶναι μία ἔτησίᾳ ἢ δύο ἔτων συνδρομὴ εἰς τὸν

«ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΝ»

Συνδρομὴ προπληρωτέα, διὰ τὰς 'Ηνωμένας Πολιτείας
ΔΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ ΔΟΛΛ. 3.00. — ΔΙΑ ΔΥΟ ΕΤΗ ΔΟΛΛ. 5.00.

'Ετησίᾳ συνδρομὴ δι' 'Ελλάδα καὶ ἄλλας χώρας \$3.50.

Στείλατε καθαρογραμμένα τὸ ὄνομα καὶ τὴν διεύθυνσιν ἐκείνου τὸν ὁποῖον θέλετε νὰ ἐγγράψετε εἰς τὴν διεύθυνσιν:

ORTHODOX OBSERVER, 10 EAST 79th STREET, NEW YORK, 21, N. Y.

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ. 10 East 79th Street. New York 21, N. Y.

ΕΤΟΣ ΙΣΤ'. 'Αριθ. 363

Διευθυντής: 'Αρχιμ. ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ Θ. ΚΟΚΚΙΝΑΚΗΣ

1 ΙΟΥΛΙΟΥ 1950

ΕΠΙ ΤΗ ΕΠΕΤΕΙΩ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ

Ὁ Ἀμερικανικὸς Λαὸς ἐορτάζει καὶ ἐφέτος τὴν ἐπέτειον τῆς ἐθνικῆς του Ἀνεξαρτησίας. Ἀπὸ τότε ποὺ ἐσήκωσε τὸ ἀνάστημά του καὶ προέταξε τὰ στήθη του ἔτοιμος νὰ θυσιάσῃ διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἐλευθέρωσίν του παρῆλθεν ἕνας δλόκληρος αἰὼν, ὁ πρῶτος, καὶ τρεῖς τέταρτα σχεδὸν τοῦ δευτέρου. Τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα εἶναι γεμᾶτο ἀπὸ τὴν προσπάθειαν πρὸς πλήρη ἐφαρμογὴν τῶν ἀρχῶν ὑπὸ τῶν ὁποίων ἐνεπνέοντο οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ κινήματος.

Τῶν ἀρχῶν τούτων σαφὴ ἔκφρασιν εὐρίσκομεν εἰς τὴν πίστιν των πρὸς τὸν Θεόν. Εἰς τὴν παραδοχὴν ὅτι ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἐπιοικίσθησαν ἀπὸ τὸν Θεὸν μὲ δικαιώματα ἀναφαίρετα ὡς τὸ δικαίωμα τῆς ζωῆς, τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθερίας καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπιδιώξεως τῆς εὐτυχίας. Αἱ ἀρχαὶ αὐταί, ἀπολύτως Χριστιανικαί, ἔφεραν τὸν λαὸν τῆς Ἀμερικῆς ἀντιμέτωπον πρὸς ἐκείνους ποὺ τοῦ ἠρνοῦντο τοιαῦτα δικαιώματα. Ἐπολέμησε δι' αὐτάς καὶ ἐνίκησε καὶ ἵδρυσε μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα ἐπεκαλέσθη, Κυβέρνησιν ὑπὸ τοῦ λαοῦ, ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ διὰ τὸν λαόν.

Εἶναι ἀληθές ὅτι δὲν ὑπάρχει ἄλλο ἔθνος δυνάμενον νὰ συγκριθῇ μὲ τὸ Ἀμερικανικὸν ἔθνος ὡς πρὸς τὰς ἐπιτυχίας τὰς ὁποίας κατέγραψε εἰς τὴν Ἱστορίαν ἐντὸς τοῦ ὀρισθέντος χρονικοῦ διαστήματος. Εἶναι ἀληθές ὅτι εἰς οὐδὲν ἄλλο μέρος ἐπὶ τῆς γῆς εὐρίσκουν οἱ ξένοι τοιαύτην ἐλευθερίαν ὅσην εἰς τὴν Ἀμερικὴν. Εἶναι ἀληθές ὅτι πουθενά δὲν ἀπολαμβάνουν πάντες τῶν ἀγαθῶν τοῦ πολιτισμοῦ ὅσον εἰς τὴν Ἀμερικὴν. Εἶναι ἀληθές ὅτι εἰς τὴν Ἀμερικὴν παρουσιάσθη διὰ πρώτην φοράν τὸ φαινόμενον ποὺ παρουσιάζει τὴν θαυμασίαν πραγματάωσιν τῆς ἀδελφικῆς συμβιώσεως τόσων ἐθνικοτήτων. Εἶναι ἀληθές ὅτι πουθενά ἡ θρησκεία δὲν ἔχει τόσην ὑποστήριξιν ὅσην τῆς προσφέρουν οἱ νόμοι τῆς Ἀμερικῆς.

Ὅλα ταῦτα εἶναι ἀγαθὰ τὰ ὁποία ἐκπορεύονται ἀπὸ τὰς ἀρχὰς ἐπάνω εἰς τὰς ὁποίας ἐβασίσθη ἡ πρώτη Ἀμερικανικὴ Πολιτεία καὶ τὰς ὁποίας περιφρουρεῖ τὸ περίφημον Σύνταγμα τῆς Ἀμερικῆς. Τὸ θαυμάσιον τοῦτο ἔγγραφο ποὺ συνέταξεν ἡ πίστις τῶν ἀρχηγῶν τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀνεξαρτησίας θεω-

ρεῖται ὡς ὁ μοναδικὸς πολιτικὸς κώδικς ὁ ὁποῖος κατοχυρώνει τὰ δικαιώματα τῆς ἐλευθέρας ζωῆς καὶ περιφρουρεῖ πολίτας καὶ μὴ ἐν τῇ ἐξασκήσει τῶν δικαιωμάτων ποὺ ἔχουν ὡς ἄνθρωποι.

Ἀναμφιβόλως οἱ συντάκται τοῦ ἐγγράφου τούτου, ποὺ τιμᾷ τὴν ἀνθρωπότητα, ἐνεπνεύσθησαν ἀπὸ τὰς ἰδέας περὶ ἐλευθερίας μὲ τὰς ὁποίας ἐπιοίκισε τὴν Ἱστορίαν ὁ Ἑλληνο-Χριστιανικὸς Πολιτισμός. Ἦσως ὅμως εἰς οὐδενὸς ἔθνους τὴν πολιτικὴν ζωὴν δὲν ἐμφαίνεται ἡ ἐμπράγματος ἐφαρμογὴ τῶν φιλελευθέρων ἰδεωδῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τῶν ἠθικῶν καὶ πνευματικῶν ἀρχῶν τοῦ Χριστιανισμοῦ, ὅσον εἰς τὴν ζωὴν τοῦ Ἀμερικανικοῦ ἔθνους.

Καὶ εἶναι τοῦτο ἐμπειρία τὴν ὁποίαν πάντες οἱ ἀπόδημοι ἀποκοτῶν εὐθὺς ὡς προσανατολισθοῦν μὲ τὴν ζωὴν τῆς χώρας ταύτης. Ὀλίγιστοι εἶναι οἱ κακόπιστοι καὶ οἱ παθολογικῶς ἀδυνατοῦντες νὰ ἐκφράσσουν ἱκανοποίησιν, οἱ ὁποῖοι ἄρνοῦνται νὰ ἀναγνωρῶσιν ὅτι οἱ ἄλλοι ἐξετίμησαν καὶ διὰ τὸ ὁποῖον ἐκφράζουν τὴν εὐγνωμοσύνην των δι' ὅσα ἀγαθὰ ἐγνώρισαν εἰς τὴν Ἀμερικὴν. Καὶ μόνον τὸ γεγονὸς τῆς ἀδελφωμένης ζωῆς, τὴν ὁποίαν διάγουν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Ἀμερικανικῆς νομοθεσίας, ἐκπρόσωποι πάσης ἐθνικότητος καὶ φυλῆς, εἶναι ἀρκετὸν νὰ διεγείρῃ εἰς τὴν ψυχὴν κάθε σώφρονος ἀνθρώπου θαυμασμὸν καὶ ἐκτίμησιν πρὸς τὴν ἐπιδίωξιν ταύτην, ἡ ὁποία ἐπραγματοποιήθη μόνον εἰς τὴν Ἀμερικὴν, χάρις εἰς τὴν μέριμναν ποὺ ἔδειξαν οἱ ἐμπνεόμενοι ἀπὸ τὸ Ἑλληνοχριστιανικὸν πνεῦμα συνθέται τοῦ Συντάγματος τῆς χώρας ταύτης.

Πολλάκις ὁ Πατριάρχης Ἀθηναγόρας εἰς ὁμιλίαις του ἐν Ἀμερικῇ ἐπαναλάμβανε τὸ ἑξῆς: «Εἶναι δυνατόν νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ἀδελφωσις ὅλων τῶν ἔθνων. Εἶναι δυνατόν νὰ ζήσουν εἰρηνικὰ οἱ ἄνθρωποι ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ δικαίου. Εἶναι δυνατόν νὰ ἀποκτήσῃ οὐσίαν καὶ περιεχόμενον ὁ Ὀργανισμὸς τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν. Καὶ τοῦτο διότι ὑπάρχει παράδειγμα. Εἶναι τὸ παράδειγμα τῆς Ἀμερικῆς, ὅπου ἠνωμένα ὄλα σχεδὸν τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου ζοῦν εἰρηνικὰ, ἀδελφωμένα, ἐλεύθερα νὰ συνεχίσουν τὰς παραδόσεις τῆς θρησκείας των καὶ τῆς φυλῆς των.»

Τὴν ἀλήθειαν ταύτην τὴν γνωρίζουν ὅλοι ὅσοι ἐ-

Μητροπολίτου Φιλαδελφείας
ΑΘΗΝΑΓΟΡΑ

Σκέψεις ἐπὶ τῆς Παπικῆς Ἐγκυκλίου περὶ συμμετοχῆς Ρωμαιοκαθολικῶν εἰς Θεολογικὰς Συζητήσεις

Εἰς ἓνα τῶν τευχῶν τοῦ Ἀπριλίου τοῦ Περιοδικοῦ «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» ἐπισήμου ὀργάνου τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θυατείρων κ. Γερμανὸς διεξοδικῶς δι' ἐμπεριστατωμένου ἄρθρου του ἀνέλυσε τὴν ἐσχάτως ἐκδοθεῖσαν παπικὴν ἐγκύκλιον περὶ τῶν ὄρων ὑπὸ τοὺς ὁποίους ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς παπικοὺς Κληρικοὺς ἰδίως, νὰ ἔρχωνται εἰς συζητήσεις μετ' ἁλλοδόξων, ἐπὶ ζητημάτων δογματικῆς φύσεως. Πολὺ ὀρθῶς παρατηρεῖ ὁ Ἅγιος Θυατείρων ὅτι τοῦτο εἶναι πρωτοφανές, ἐπὶ δύο-τρεῖς αἰῶνας, διὰ τὴν Παπικὴν Ἐκκλησίαν. Συστηματικῶς αὕτη ἀπέσχε, μολοντὶ ἐπανειλημμένως προσεκλήθη νὰ μετάσχη, ἀπὸ πᾶσαν Conference ὄλων τῶν ἄλλων Χριστιανικῶν ὁμάδων, αἵτινες ἔλαβον χώραν ἰδίως κατὰ τὸν διαρρεῦσαντα ἥμισυν αἰῶνα. Ἐκφράζει δὲ τὴν γνώμην ὁ Ἅγιος Θυατείρων ὅτι τοῦτο δύναται νὰ θεωρηθῇ στροφή τῶν καθιερωμένων τάσεων τῆς Παπικῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ τὸ βέλτιον, καὶ ἐλπίζει νὰ ἀκολουθήσουν καὶ ἄλλαι τοιαῦται σοβαρώτερου ποσοῦ καὶ ποιοῦ. Ὅτι τοῦτο θὰ ἔδιδε τοιαύτην ἐλπίδα ἂν ἡ φαινομενικῶς χριστιανικωτέρα αὕτη ἐκδήλωσις ἤρχιζεν ἀπὸ ἄλλο σημείου, οὐδεὶς δύναται νὰ ἀρνηθῇ ἄλλ' ὅπως ἤρχισεν εἶναι δι' ἡμᾶς τοῦλάχιστον τοὺς Ὁρθοδόξους δῶρον ἄδωρον. Τὸ ἄρθρον

μου δὲ τοῦτο τὴν ἀπόδειξιν τούτου ἔχει σκοπόν.

Εἶναι πλέον ἢ γνωστὸν ὅτι ἀρκεταὶ δογματικὰ διαφοραὶ καὶ αὐθαίρετοι τῆς Παπικῆς Ἐκκλησίας καὶ Θεολογίας ἐρμηνεῖαι τῆς Χριστιανικῆς πίστεως, ἀπεμάκρυναν αὐτὴν ἀπὸ τὴν ὀρθὴν πίστιν τῆς Μιάς, Ἁγίας Ἀποστολικῆς καὶ ἀδιαίρετου Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας τῶν 8 πρώτων αἰώνων καὶ πολλὰ συζητήσεις δογματικαὶ μετὰ Ὁρθοδόξων καὶ Παπικῶν θὰ ἦτο ἀνάγκη νὰ λάβουν χώραν πρὶν ἢ ἀποφανθῶμεν περὶ τῆς ἀξίας τοῦ διαθήματος τούτου τῆς Ρώμης. Ἐκεῖνο ὅμως, τὸ ὁποῖον, ὡς σινικὸν τεῖχος, χωρίζει σήμερον ὄχι μόνον τὸν Θεολογικὸν νοῦν τῶν Ὁρθοδόξων ἀλλὰ πρὸ παντὸς τὴν Χριστιανικὴν καρδίαν αὐτῶν, ἀπὸ τὴν Παπικὴν Ἐκκλησίαν εἶναι ἄλλο, ἴσως τὸ μεγαλότερον κακὸν τοῦ Παπισμοῦ. Τοῦτο εἶναι ἡ πᾶν ἄλλο παρὰ χριστιανικὴ συμπεριφορὰ τοῦ Βατικανοῦ καὶ τῶν ὀργάνων του πρὸς τὰς λοιπὰς Ἐκκλησίας καὶ διὰ τὴν Μητέρα τῶν Ἐκκλησιῶν τὴν Ὁρθόδοξον καὶ ἡ ἐπίσημος καὶ ἀνεπίσημος προπαγανδιστικὴ πολιτικὴ αὐτοῦ ἐναντίον τοῦ Ὁρθοδόξου Πληρώματος ὅπουδήποτε τῆς γῆς. Ὁ πόλεμός των συνεχῆς καὶ ἐντατικὸς χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὰ ὄργανά των ὡς πόλεμος πρὸς αἰρετικούς. Εἰς τὰς ἐπιστημονικὰς ἀκόμη δογματικὰς των οἱ συγγραφεῖς των μᾶς χαρακτη-

ρίζουν ὡς αἰρετικούς καὶ οὕτως μᾶς ἀποκαλοῦν ἐνῶ πολὺ καλὰ γνωρίζουν ὅτι αὐτοὶ εἶναι οἱ αἰρετικοί, διότι αὐτοὶ ἐδημιούργησαν νέα δόγματα καὶ μετὰ τὸν χωρισμὸν των καὶ ἰδίως τὸ «περὶ τοῦ ἀλαθῆτος τοῦ Πάπα». Τοῦτο ἐπανελάβε ὁ ἴδιος ὁ Πάπας εἰς τὸ δι' ἀγγελέμα τοῦ μολὶς πέρυσι τὴν πρωτοχρονιὰν τοῦ 1949 διὰ τοῦ ραδιοφώνου καὶ τῶν ὀργάνων τοῦ τύπου τοῦ ἀποκαλῶν μας πεπλανημένους αἰρετικούς. Ἐκεῖνο δὲ τὸ ὁποῖον εἶναι πασιφανὲς ἀντιχριστιανικὸν εἶναι τὸ ὅτι καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς μετὰ δύο φοβεροὺς καταστρεπτικούς παγκοσμίους πολέμους, πλήθος παπικῶν Ἀλλήλων καὶ καλογήρων περιτρέχει τὴν ἑλληνικὴν γῆν καὶ κόπτεται φαρισαϊκῶς τοῦ ποιῆσαι προσηλύτους ἀπὸ τὴν Ὁρθοδοξίαν, εἴτε διὰ τῶν Οὐνιτῶν πρακτόρων των εἴτε ἀπ' εὐθείας.

Κατεπλάγην κυριολεκτικῶς κατὰ τὴν ἐν Ἀθήναις ἐξέαμνον τὸ παρελθόν ἔτος διαμονήν μου, ἀπὸ τὸ πλήθος τῶν παπικῶν Καλογήρων καὶ Καλογραιῶν, τὸ ἀποῖον περιτρέχει τὰς ὁδοὺς τῆς πρωτευούσης τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους καὶ ἔδρας τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Καὶ προφασίζονται μὲν ὅτι κατ' αὐτὰς ὑπάρχουν πολλοὶ καθόλικοι ἕνεκα τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἐκεῖ πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀποστολῶν Ἀγγλικῆς καὶ Ἀμερικανικῆς, τῶν ὁποίων μερικοὶ εἶναι καθόλικοι εἶνε ὁμῶς πλέον ἢ φανερά ἡ δυσαναλογία τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παπικῶν αὐτῶν ὀργάνων πρὸς τὸ τοιοῦτο ποῖμνιον των, δεδομένου μάλιστα ὅτι μέγας ἀριθμὸς καθόλικων, οἱ ὁποῖοι ἀνήκουν εἰς τὰς χώρας τοῦ

πάτησαν τὰς φιλοξένους ἀκτὰς τῆς Ἀμερικῆς. Διότι τὴν ζοῦν. Διότι ἀπολαμβάνουν τῶν ἀγαθῶν τῆς εὐνομίας τοῦ Ἀμερικανικοῦ κράτους, ἡ ἱστορία τοῦ ὁποίου δὲν εἶναι παρὰ μία συστηματικὴ προσπάθεια νὰ ἐνωθοῦν καὶ νὰ ζήσουν ὡς ἀδελφοὶ ὅλοι ὅσοι ἐρχόμενοι πέραν τοῦ ὠκεανοῦ θελήσουν νὰ ζήσουν σεβόμενοι τὴν παράδοσιν τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀδελφώσεως.

Διὰ τὴν παράδοσιν ταύτην ὑπεύθυνοι εἶναι οἱ εὐσεβεῖς ἐργάται τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀνεξαρτησίας.

Διὰ τοῦτο καὶ κατὰ τὴν ἐπέτειον αὐτῆς ὁλόκληρος ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἀμερικῆς προσεύχεται ἵνα ὁ Κύριος αὐτοὺς μὲν ἀναπαύσῃ, τοὺς δὲ διαδόχους αὐτῶν, ποὺ συνεχίζουν τὸ ἔργον των, χειραγωγῇ καὶ φωτίσῃ διὰ νὰ παρουσιάσουν τὴν Ἀμερικὴν πρότυπον δυνατότητος τῆς ἀδελφοσύνης, τῆς ἐνώσεως, τῆς εἰρήνης, τῆς εὐνομίας καὶ τῆς προθύμου παροχῆς βοήθειας εἰς ἐκείνους ποὺ δοκιμάζουν ἀκόμη τῆς τυραννίας τὴν πικρίαν.

ἄξονος καὶ εἶχον ἀπὸ ἐτῶν ἐγκατασταθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀπηλάθησαν μετὰ τὸν πόλεμον ἐκεῖθεν. Ἄλλως τε ἡ ὕπαρξις ἐκεῖ πλῆθους παπικῶν Καλογήρων πάντα ἄλλον σκοπὸν δύνανται νὰ ἔχῃ παρὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀναγκῶν τῶν ἐκεῖ καθόλικων διὰ τὰς ὁποίας οἱ ἐφημέριοι ἱερεῖς τῶν εἶναι ἀρμόδιοι καὶ ἀρκετοί. Ὡς δὲ ἀπὸ πολλοὺς ἐπληροφορήθη, τὸ κύριον σημεῖον τὸ ὁποῖον τονίζουν εἰς τὰς ἐνεργείας τῶν οὗτοι καὶ ὡς σημαῖαν τοῦ ἐκστρατευτικοῦ ἔργου τῶν περιφέρουν, εἶναι τὸ ἀπὸ Ε' αἰῶνος ἐφευρεθὲν ὑπ' αὐτῶν ἀξίωμα περὶ τοῦ πρωτείου τοῦ Πάπα. Τὴν ἀναγνώρισιν δὲ τούτου ἀπαιτοῦν ἀπὸ τοὺς κατηχουμένους τῶν καὶ ἀδιαφοροῦν διὰ τὰς δογματικὰς ἐκείνων διαφορὰς καὶ πεποιθήσεις. Ἐπομένως διερωτώμεθα εἰς τί θὰ συμβάλῃ ἡ ἄδεια τὴν ὁποῖαν ὁ Πάπας διὰ τῆς ἐγκυκλίου τοῦ αὐτῆς δίδει εἰς τοὺς Κληρικούς του ὅπως προβαίνουν εἰς θεολογικὰς συζητήσεις μετὰ τῶν ἀλλοδόξων καὶ φυσικὰ καὶ τῶν Ὁρθοδόξων. Πρέπει μὲ ἐπι-

φύλαξιν νὰ ἀποθλέπωμεν εἰς αὐτὴν ὡς εἰς Δούρειον Ἴππον, τὸν ὁποῖον προσφέρει διὰ κάποιον σκοπὸν ἰδικόν του εἰς τὰ 350 ἑκατομύρια τῶν ἀπ' αὐτοῦ ἀποσχισθέντων κατὰ τὸν 16ον αἰῶνα Προτεσταντῶν καὶ εἰς τὰ 260 περίπου ἑκατομύρια τῶν Ὁρθοδόξων ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας τῶν ὁποίων ἀπέκοψε τὸν ἑαυτὸν τοῦ ὁ Παπισμὸς τὸ 1080 μ. Χ. Διὰ τοῦτο τονίζω εἰς τοὺς Ἕλληνας Ὁρθοδόξους Θεολόγους, Κληρικούς καὶ μὴ, νὰ προσέχουν. Ὅχι δὲ ὀλιγώτερον εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Ὁρθόδοξον Πλήρωμα ἐν Ἀμερικῇ. Τὰ μέλη τῆς Ἰ. Ἀρχιεπισκοπῆς πρέπει παντὶ σθένει ν' ἀποφεύγουν τοὺς μικτοὺς γάμους μὲ συζύγους τῆς παπικῆς Ἐκκλησίας. Ἡ λυπηρὰ ἱστορία τῶν ἐν τῇ Κεντρικῇ Εὐρώπῃ καὶ Ἰταλίᾳ Κοινοτήτων μας δεικνύει τὴν προπαγανδιστικὴν ἱκανότητα τοῦ Παπισμοῦ. Οἱ μικτοὶ γάμοι εἶναι ἡ κυρία αἰτία πού ἡλαττώθη ἀποκαρδιωτικὰ ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τῶν ἐν Εὐρώπῃ Κοινοτήτων μας. Ὁταν χάριν τοῦ ἑνὸς μέλους, τοῦ καθόλικου μέλους τῆς οἰκογενείας,

εἰσέλθῃ ὁ καθόλικος ἱερεὺς ἢ αἱ καλογραῖαι εἰς τὴν ἑλληνικὴν οἰκογένειαν, τὰ παιδιὰ τῆς θὰ γίνουν, σχεδὸν ἀναπόφευκτα, ὁπαδοὶ τῆς Καθόλικης Ἐκκλησίας εἰς ὀλίγον διάστημα χρόνου. Ἡ παπικὴ προπαγάνδα εἶναι ἀκούραστος.

Ἐάν ἡ Δυτικὴ Ἐκκλησία διὰ τῆς νέας αὐτῆς ἐγκυκλίου ἀποθλέπῃ εἰς τὸ νὰ δείξῃ ἔστω καὶ ὄψιμον καλὴν θέλησιν πρὸς τοὺς κατ' αὐτὴν ἀλλοδόξους, τοὺς ὁποίους ἔως χθὲς ἐνόμιζε μόνον αἰρετικούς καὶ διατείνεται ὅτι τείνει φιλικὸ χέρι, ἀς σταματήσει πρῶτον τὴν προπαγάνδαν τῆς ἀνάμεσα στοὺς χριστιανικούς λαοὺς καὶ πρὸ παντὸς τοὺς Ὁρθοδόξους. Πρέπει νὰ περιορισθῇ νὰ ἐκχριστιανίσῃ τοὺς μὴ χριστιανικούς λαοὺς ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει εἴμεθα ὑποχρεωμένοι καὶ τὴν ἐγκύκλιον αὐτὴν νὰ θεωροῦμεν ὡς νέον Δούρειον Ἴππον, καθὼς καὶ πᾶσαν ἄλλην φαινομενικὴν ὑποχώρησιν ἢ ἀπόκλισιν τῆς ἀπὸ τὴν γνωστὴν πολιτικὴν τῆς.

Ἐν Ρώμῃ τῇ 18ῃ Μαΐου 1950

Παρακαλοῦνται

ΟΣΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΜΑΣ δὲν λαμβάνουν τακτικὰ τὸ φύλλον νὰ θεβαιοῦνται πρῶτον ἂν ἡ συνδρομὴ τῶν δὲν ἔχει λήξει, καὶ ἂν εὐρίσκωνται ἐν τάξει, νὰ εἰδοποιῶσι τὸ Γραφεῖον τῆς Διεκπεραιώσεως πρὸς διόρθωσιν τυχόντος λάθους.

Ἀπευθύνεσθε οὕτω:

ORTHODOX OBSERVER
293 Seventh Avenue, New York 1, N. Y.

ΤΟ ΩΡΑΙΟΤΕΡΟΝ ΔΩΡΟΝ ΔΙ' ΟΛΟΝ ΤΟ ΕΤΟΣ πρὸς συγγενεῖς ἢ φίλους σας, ἐδῶ ἢ εἰς τὴν πατρίδα σας, εἶναι μία συνδρομὴ εἰς τὸν Ὁρθόδοξον Παρατηρητὴν. — Συνδρομὴ προπληρωτέα διὰ τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας καὶ Καναδᾶν: Δι' ἐν ἔτος \$3.00. Διὰ δύο ἔτη \$5.00. — Διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ ἄλλας χώρας, ἔτησίᾳ συνδρομὴ \$3.50.

Γράψατε:
ORTHODOX OBSERVER
10 East 79th Street, New York, 21, N. Y.

THE ORTHODOX OBSERVER

VOL. XVI, No. 363. — JULY 1, 1950

Established 1934

A semimonthly record of the work, the thought and the news of the Greek Orthodox Church in the U.S.A.

Published by

The Greek Archdiocese Publications Association
Rev. Athenagoras T. Kokkinakis, Editor

Editorial Offices:

10 East 79th St., New York 21, N. Y.

Publication Office:

293 Seventh Avenue, New York 1, N. Y.

Entered as second-class matter Nov. 21, 1934, at the Post Office at New York, N.Y. under the Act of March 3, 1879.

SUBSCRIPTIONS

United States

For One year \$3.00. — For two years \$5.00.

Other countries \$3.50 per year.

Fifteen Cents A Copy

SUBSCRIPTION BLANK

The Orthodox Observer

10 East 79th Street

New York 21, N. Y.

Enclosed please find \$3.00 and send *The Orthodox Observer* to:

Name

Address

.....

.....

Πρὸς Νέους Ὅρίζοντας

ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔ. ΘΕΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ἡ πρώτη ἐβδομάς τοῦ Μαΐου 1950 θὰ παραμείνῃ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλληνορθόδοξου Ἐκκλησίας μας ἐν Ἀμερικῇ. Εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ναὸν Νέας Ὑόρκης συνεκεντρώθησαν 39 ἀποφοῖτοι τῆς ἱερᾶς Θεολογικῆς καὶ Σχολῆς διὰ τὴν Ἱδρυσιν τοῦ Συλλόγου τῶν ἀποφοίτων τῆς Σχολῆς μας, σύμφωνα μὲ τὰ συστήματα ὧν τῶν μεγάλων Πανεπιστημίων καὶ ἑτεροδόξων Θεολογικῶν Σχολῶν.

Πρὶν ἀπὸ 15 ἔτη, ἐκεῖνος ποῦ θὰ ἐτόλμα νὰ ἐκφράσῃ μίαν σχετικὴν βεβαιότητα ὅτι θὰ ἦτο δυνατόν νὰ καταρτίζωνται εἰς τὴν χώραν μας ἐδῶ ἱερεῖς ἐκ τῆς Νέας Γενεᾶς, πιθανὸν νὰ ἐγίνετο τὸ ἀντικείμενον χλευασμοῦ. Καὶ ὅμως εὐρέθησαν ἄνθρωποι μὲ δραστηριότητα σπανίαν, μὲ πίστιν ἀκράδαντον εἰς τὸ μέλλον τῆς Ἐκκλησίας μας, μὲ σταθερότητα ἀποφάσεων, ἀλλὰ καὶ μὲ αὐταπάνησιν ποῦ εἶναι τὸ γνῶρισμα μεγάλων Ἐκκλησιαστικῶν φυσιογνωμιῶν. Ὁ ἱστορικὸς τοῦ μέλλοντος κρίνων ἀντικειμενικῶς, ἀσφαλῶς μὲ χρυσὰ γράμματα θὰ ἀναγράψῃ τὰ διόματα ἐκείνων ποῦ μὲ τὴν λάμψιν τῆς αποφασιστικότητος τῶν διέλυσαν τὰ σκοτεινὰ σύννεφα τῆς ἀπαισιοδοξίας, καὶ ἤνοιξαν διάπλατα τὰς θύρας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς. Τὸ πρῶτον ὄνομα τὸ ὁποῖον θ' ἀναγραφῇ εἰς τὸν πίνακα αὐτὸν εἶναι τὸ σεπτὸν ὄνομα τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. κ. Ἀθηναγόρα, ποῦ ἤρχισεν, ἠυλόγησε καὶ ὑπεστήριξε τὸ ἔργον τῆς Σχολῆς. Τοῦ πρώην Βοστώνης καὶ νῦν Μητροπολίτου Φιλαδελφείας κ. Ἀθηναγόρα, τῶν πρώτων Καθηγητῶν καὶ Μαθητῶν τῆς Σχολῆς, ποῦ ἐδημιούργησαν τὴν παράταξιν καὶ ἐκείνων ποῦ διεδέχθησαν, ὅχι ὀλιγώτερον ὅμως τὰ διόματα ἐκείνων ποῦ ἔσπευσαν ἠθικῶς καὶ ὕλικῶς νὰ βοηθήσουν τὴν Σχολήν.

Ἀναλογίζομαι τὰς πρώτας ἡμέρας μου εἰς τὴν Σχολὴν τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1937 εἰς ἓν περιβάλλον

ξένον ἀπὸ τὸ συνειθισμένον, περιβάλλον ὅμως τὸ ὁποῖον γρήγορα ἠχημαλώτισε τὰς ψυχὰς τῶν πρώτων 14 φοιτητῶν, καὶ σήμερον διερχόμενος τὸν κατάλογον τῶν 102 ἀποφοίτων εἰς τὴν «Ἐπετηρίδα» τῆς Σχολῆς σχεδὸν ἀδυνατῶ νὰ τὸ πιστεύσω.

Ἡ φωνὴ τῆς Ἐκκλησίας διεσκόρπισε τοὺς ἀποφοίτους αὐτοὺς εἰς τὰς Κοινότητάς μας εἰς τὰς διαφόρους Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς. Ἐπειδὴ δὲ αἱ ἀποστάσεις τῆς ἀχανοῦς ταύτης χώρας δὲν διευκολύνουν τὴν συχνὴν ἐπαφὴν τῶν ἀποφοίτων, ἡ Ἱδρυσις τοῦ Συλλόγου τῶν Ἀποφοίτων ἦτο μεγίστη ἀνάγκη. Μέσῳ αὐτοῦ θὰ ἠδύναντο κατὰ καιροὺς οἱ ἀπόφοιτοι νὰ συναντῶνται μὲ τοὺς συμμαθητάς των, μετὰ τῶν ὁποίων ἔζησαν τὰ πέντε καλλίτερα ἔτη τῆς ζωῆς των, μετὰ τῶν ὁποίων ἀνεπτύχθησαν δεσμοὶ πνευματικοί, οὕτως ὥστε νὰ βασιλεύῃ εἰς τὴν ψυχὴν των ἓν αἶσθημα περισσότερον ἀπὸ ἀδελφικόν.

Ὁργανώθη λοιπὸν ὁ Σύλλογος τῶν Ἀποφοίτων τῆς Σχολῆς μας, δηλατὴ τὸ ALUMNI, διὰ νὰ κρατήσῃ ζωηρὸν τὸ αἶσθημα τῆς ἀδελφοσύνης μετὰ τῶν πνευματικῶν ἀδελφῶν, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ φροντίσουν οἱ ἀδελφοὶ ἀπόφοιτοι διὰ τὴν συντήρησιν καὶ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς πνευματικῆς των μάννας, τῆς τροφῆς Θεολογικῆς Σχολῆς.

Θεῖα συνάρσει καὶ εὐλογία τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν κ. κ. Μιχαὴλ συνῆλθον εἰς τὴν Α' Γενικὴν Συνέλευσιν 39 ἐκ τῶν Ἀποφοίτων τῆς Σχολῆς μας.

Τὴν Τρίτην, 2αν Μαΐου, εἰς τὸν Καθεδρικὸν ἐτελέσθη πανηγυρικὸς Ἑσπερινὸς τῇ συμμετοχῇ τῶν ἀποφοίτων Κληρικῶν. Μετὰ τὸ τέλος ὁ γράφων ἐχαιρέτισε τοὺς συναδέλφους του, ἠυχάρίστησε τοὺς προσελθόντας Χριστιανούς καὶ παρεκάλεσε πάντας νὰ κατέλθουν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ναοῦ ἵνα παρακολουθήσουν τὴν διάλεξιν τοῦ διακεκριμένου Θεολόγου Πανοσολ. κ.

Ἀθηναγόρα Κοκκινάκη «Ἡ Τέχνη ὡς Θρησκευτικὴ Ἐκφρασις».

Τὴν ἐπομένην ἐτελέσθη Θεία Λειτουργία χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου μας κ. κ. Μιχαὴλ, ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς Πανοσ. κ. Ἰεζεκιὴλ Τσουκαλᾶ καὶ ὧν τῶν Ἀποφοίτων Κληρικῶν. Κατὰ κοινὴν ὁμολογίαν ἡ τελετὴ ἦτο ἐξαιρετικὴ καὶ πρωτοφανής, ἱκανὴ νὰ συγκινήσῃ καὶ τὰς ἀδιαφόρους ἀκόμη ψυχὰς. Εἰς τὴν Θ. Λειτουργίαν παρέστησαν καὶ οἱ συνάδελφοι Δρ. Δημ. Καλλιμάχος, Αἰδ. Β. Εὐθυμίου, Ἀρχιμ. Ἀθ. Κοκκινάκης, Ἀρχιμ. Χρ. Χριστοδούλου, Αἰδ. Β. Παπανίκας καὶ Αἰδ. Χρ. Παπαχρήστου. Διὰ καταλλήλου εἰσηγήσεως ὁ γράφων παρουσίασε τὸν Διευθυντὴν τῆς Σχολῆς Πανοσολ. κ. Ἰ. Τσουκαλᾶν, ὁ ὁποῖος μὲ τὰ λόγια «οὐ ποῦ ἐπήγχαν ἀπὸ καρδίαν φλέγουσαν μὲ πίστιν εἰς τὴν Ἀγίαν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν μας δὲν ἄφησε μάτι ἀδάκρυτον.

Εἰς τὸ γεῦμα ποῦ παρέθεσεν ὁ Καθεδρικὸς Ναός, καὶ εἰς τὸ ὁποῖον ὑπηρέτησαν αἱ κυρίαι τῆς Φιλοπῶχου τοῦ Καθεδρικοῦ κ. κ. Δ. Βραχοπούλου, Ἀλ. Φάλμπο καὶ Ἀν. Καζάνα, ὁ εἰσηγητὴς ἀνέφερε εἰς διάφορα περιστατικὰ τῆς ζωῆς τῆς Σχολῆς ἐπαναφέρας γλυκείας ἀναμνήσεις. Ἀκολουθῶς παρουσίασε τὸν Πανοσ. κ. Κοκκινάκην, ὁ ὁποῖος ἐξέφρασε τὸν ἐνθουσιασμόν του διὰ τὴν ὡραίαν ἐξέλιξιν τῆς Σχολῆς, συνεχάρη τοὺς ἀποφοίτους αὐτῆς διὰ τὸν σημερινὸν συναγεμὸν καὶ ἠυχήθη τὰ βέλτιστα διὰ τὸν Σύλλογόν των. Ἀκολουθῶς ἔλαβε τὸν λόγον ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς, Πανοσ. Ἀρχιμ. Ἰ. Τσουκαλᾶς, ὁ ὁποῖος ἐτόνισεν ὅτι ὅσα εἶχε νὰ εἰπῇ τὰ περιέλαβεν εἰς τὸν πρῶτον λόγον του ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ κατὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν. Μόνον προσέθεσεν ὅτι ἐφ' ὅσον τοιαῦτα στελέχη ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἡ Σχολὴ διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς Ἐκκλησίας μας, πρέπει νὰ εἴμεθα αἰσιόδοξοι διὰ τὸ μέλλον. Κατόπιν ὁ εἰσηγητὴς Αἰδ. Παπαδέας, παρουσίασε τὸν Ἱερατικὸν Προϊστάμενον τοῦ Κα-

(Συνέχεια εἰς τὴν 15ην σελ.)

Ἐπὶ τῇ Ἑορτῇ τοῦ Βασιλέως Παύλου

Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ὀνομαστηρίων τοῦ Βασιλέως Παύλου ἐξέφρασε διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν μὲ τὰς θερμὰς καὶ αὐθορμήτους αὐτοῦ ἐκδηλώσεις τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην του πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν στέμμα. Αἱ αἰτίαι αἱ δικαιούσαι τὴν ἀγάπην τοῦ λαοῦ πρὸς τὸν Βασιλέα αὐτοῦ εἶναι γνωσταί. Ἀναγνωρίζεται τόσον ἐν τὸς ὅσον καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος ὅτι τὸ μεγαλύτερον κεφάλαιον ποῦ ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ σήμερον ἡ Ἑλλάς εἶναι ὁ Βασιλεὺς αὐτῆς. Ὁ θαυόφρων Ἑλληνικὸς λαὸς κατενόησε τὴν ἀξίαν τοῦ κεφαλαίου τούτου καὶ περιβάλλει μὲ πραγματικὴν ἐκτίμησιν καὶ ἀγάπην τὸσον τὸν Βασιλέα Παῦλον ὅσον καὶ τὴν σύζυγον αὐτοῦ Βασίλισσαν Φρειδερίκην.

Ἡ Διεύθυνσις Μελετῶν τοῦ Ὑπουργείου Τύπου καὶ Πληροφοριῶν τῆς Ἑλλάδος ἐκυκλοφόρησεν ἐσχάτως μικρὰν ἐκθεσιν περιγράφουσαν εἰς ὀλίγας γραμμὰς τὴν δρᾶσιν τοῦ Βασιλέως Παύλου. Χάριν τῶν ἀναγνωστῶν τοῦ Περιοδικοῦ μας καταχωροῦμεν μέρος τῆς ἐκθέσεως ταύτης ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ὀνομαστηρίων τοῦ Βασιλέως ὡς καὶ βραχὺ βιογραφικὸν σημεῖωμα.

«Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς περιβάλλει μὲ πραγματικὴν ἐκτίμησιν καὶ ἀγάπην τὸν Βασιλέα Παῦλον καὶ τὴν Βασίλισσαν Φρειδερίκην. Καὶ τοῦτο ἀπολύτως ἐπαξίως. Διότι οἱ σημερινοὶ Βασιλεῖς τῶν Ἑλλήνων ἀπὸ τῆς ἀνόδου τῶν εἰς τὸν θρόνον συµμετέσχον μὲ ὄλην τὴν τὴν ψυχὴν εἰς τὴν ζωὴν τοῦ ἔθνους ὡς συμπαραστάται τοῦ λαοῦ τῶν καὶ ἐμπνευσμένοι ὁδηγοί.

Ἀπὸ καμμίαν ἐκδήλωσιν τῆς Ἑλληνικῆς ζωῆς δὲν λείπει τὸ βασιλικὸν ἐνδιαφέρον. Τοῦναντίον τοῦτο ἐκδηλώνεται ἐντονον παντοῦ χρησιμεῖον ὡς παράδειγμα καὶ ἐμψυχωτής.

Εἶναι τόσον παικίλη ἡ ἔθνικὴ δρᾶσις τῶν Ἑλλήνων Βασιλέων ὥστε μόνον ὠρισμένα αὐτῆς σημεῖα —τὰ κυριώτερα— νὰ δύνανται νὰ περιληφθοῦν εἰς σύντομον σκιαγράφην τῆς. Καὶ δὴ:

Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἁγῶνος ἐναντίον τῶν Σλαυοκομμου-

νιστῶν ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς, δὲν ἔπαυσε νὰ ἐπισκέπτεται τὸν μαχόμενον στρατὸν μέχρι τῶν ἀκροτάτων φυλακίων ἀψηφῶν πάντα κίνδυνον. Συχνὰ εἰς τὰς ἐπισκέψεις του αὐτὰς συνωδεύετο καὶ ὑπὸ τῆς Α. Μ. τῆς Βασίλισσης.

Ἀμέσως μετὰ τὴν συντριβὴν τοῦ συµμοριτισμοῦ κατ' Αὐγουστον 1949, ἡ σκέψις τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ἐστράφη ἀμέριστος πρὸς τοὺς 700,000 συµμοριοπλήκτους, οἱ ὅποιοι θύματα τῆς μανίας τοῦ σλαυοκομμουνισμοῦ εἶχον ἐγκαταλείψει τὰ χωρία τῶν γυμνοὶ καὶ πένητες.

Οἱ συµμοριόπληκτοι αὐτοὶ ἔπρεπε νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὰς ἐστίας τῶν μετὰ τὴν ἥτταν τοῦ συµμοριτισμοῦ. Ἄλλ' εἰς ποίας ἐστίας; Οἱ συµμοριταὶ δὲν εἶχον ἀφήσει εἰς αὐτὰς τίποτε τὸ ὄρθιον. Ἀπὸ ὠρισμένα χωρία εἶχε μείνει μόνον ὁ τόπος ὅπου εὐρίσκοντο ἄλλοτε καὶ τὸ ὄνομά τῶν. Τότε, εἰς τὰς 14 Σεπτεμβρίου 1949, ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς, ἀπὸ τοῦ θήματος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, ἐκάλεσε τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν εἰς συναγερμὸν ἀγάπης ὑπὲρ τῶν συµμοριοπλήκτων. Ἐζήτησεν ἀπὸ κάθε Ἑλληνα νὰ δώσῃ ὅχι ἀπλῶς ὅ,τι μπορεῖ διὰ τοὺς ἀδελφούς του ποὺ τὰ ἔχασαν ὅλα, ἀλλὰ νὰ στερηθῇ γιὰ νὰ ἀνακουφισθοῦν ἐκεῖνοι. Δίδων πρῶτος τὸ παράδειγμα ἡ Α. Μ. προσέφερε ἕνα ποσοστὸν τῆς βασιλικῆς του χορηγίας ἐπὶ ἑξέ μηνας ὑπὲρ τῶν ἐπαναπατριζομένων.

Μία ἄλλη πληγὴ τὴν ὅποιαν ἤνοιξεν εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ κομμουνιστοσυµμοριτισμὸς — κοινωνικῆς φύσεως αὕτη—ἐπέσποσεν ἀμέριστον τὴν προσοχὴν τοῦ ἄνακτος. Πρό-

κειται περὶ τῆς τύχης τῶν ἐφέθων (ἀπὸ 14 - 18 ἐτῶν) οἱ ὅποιοι ἀπαχθέντες ὑπὸ τῶν συµμοριτῶν ἐνετάγησαν ὑπ' αὐτῶν εἰς τὰς συµμορίας, ἐξαναγκασθέντες νὰ πολεμήσουν μὲ τὸ ὅπλον ἐναντίον τοῦ ἰδίου τῶν χωριοῦ καὶ νὰ κτυπήσουν τὴν ἰδίαν τῶν οἰκογένειαν.

Χίλιοι διακόσιοι ἀπὸ τοὺς νέους αὐτοὺς συνελήφθησαν κατὰ τὰς μάχας ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἢ παρεδόθησαν εἰς αὐτόν. Τί θὰ ἐγίνοντο οἱ δυστυχεῖς αὐτοὶ ἔφηθοι, μὲ τὸ δηλητήριον καὶ τὴν διαφθοράν, τὴν ὅποιαν οἱ συµμοριταὶ εἶχον ἐνσταλάξει εἰς τὴν ψυχὴν τῶν; Πῶς ἦτο δυνατόν νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὴν κοινωνίαν, στὸ χωριό τῶν καὶ στὸ σπίτι τῶν, εἰς τοιαύτην κατάστασιν;

Ἡ στοργὴ καὶ ὁ πόνος πρὸς τὰς ἀτυχεῖς αὐτὰς ὑπάρξεις ἐνέπνευσαν εἰς τὸν Βασιλέα Παῦλον τὴν ἴδρυσιν τῶν Τεχνικῶν Σχολῶν Λέρου.

Οἱ ἐν λόγῳ Νέοι, ἀντὶ νὰ τιμωρηθοῦν ἀπὸ τὸ δικαστήριον καὶ νὰ μεταφερθοῦν εἰς στρατόπεδα συγκεντρώσεως ἢ φυλακάς, μετεφέρθησαν εἰς τὴν νῆσον Λέρον ὡς μαθηταὶ τῶν Σχολῶν, οἱ ὅποιοι συνεστήθησαν δι' αὐτούς. Μὲ τὴν ἐφαρμοζομένην ἐκεῖ κατὰλληλον ἡθικοπλαστικὴν διδασκαλίαν οἱ ἐφηβοὶ ἀπαλλασσόμενοι ἀπὸ τὸ δηλητήριον τοῦ συµμοριτισμοῦ, ἐπανέρχονται, οἰκεία πλέον βουλήσει εἰς τὰς ὑγιεῖς ἀρχὰς τῆς Πατρίδος, τῆς θρησκείας καὶ τῆς οἰκογενείας.

Συγχρόνως συμπληροῦν τὴν ἐκπαίδευσίν τῶν εἰς τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον ἢ τὸ Γυμνάσιον, τὸ ὅποιον λειτουργεῖ εἰς τὴν Λέρον, ἐκμανθάνοντες μίαν τέχνην εἰς τὰς ἐπὶ τούτῳ σχολὰς τῆς νήσου, ἀνα-

(Συνέχεια εἰς τὴν 12ην σελ.)

Εἰς τὸ περικάλυμμα τοῦ Περιοδικοῦ, πλησίον τῆς διευθύνσεώς σας, εἶνε σημειωμένη ἡ ἡμερομηνία καθ' ἣν λήγει ἡ συνδρομὴ σας. Θερμῶς παρακαλεῖσθε ὅπως φροντίσητε νὰ ἀνανεώσητε τὴν συνδρομὴν σας, προτοῦ αὕτη λήξῃ, διότι μετὰ τὴν ἀπόδοτον τῆς χρονολογίας αὐτῆς ἡ ἀποστολὴ τοῦ περιοδικοῦ διακόπτεται αὐτομάτως.

ΑΠΟΦΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

ΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Η ΕΟΡΤΗ τῶν ἐξετάσεων τῶν Ἡμερησίων καὶ Ἀπογευματινῶν Σχολείων τῶν Κοινοτήτων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς μὲ τὰ θαυμάσια προγράμματα, τὰς ἀπαγγελίας καὶ τὰ δραματικά ἔργα, φέρει καὶ πάλιν ἐνώπιον τῆς Ὁμογενείας τὸ ζήτημα τῆς θελτιώσεως τῶν Σχολείων. Εἶναι ἀληθές ὅτι καταβάλλονται προσπάθειαι καὶ δαπνάει ἀπὸ μέρους τῶν Κοινοτικῶν Συμβουλίων διὰ τὴν θελτίωσιν τῶν ὄρων τῆς λειτουργίας τῆς Ἑλληνικῆς Παιδείας ἐν Ἀμερικῇ. Ἡ ἐμμονὴ τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου καὶ τῶν Διοικ. Συμβουλίων τῶν Κοινοτήτων εἰς τὴν προσπάθειαν ταύτην ἀπέδωκε εἰς τὸ παρελθὸν θαυμάσια ἀποτελέσματα. Τώρα ὅμως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐν Ἀμερικῇ γεννηθέντων γονέων αὐξάνει εἶναι ἀνάγκη νὰ καταβληθοῦν ἐντονώτεροι προσπάθειαι εἰς τρόπον ὥστε νὰ πεισθοῦν οἱ γονεῖς νὰ στείλουν τὰ παιδιά των εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Σχολεῖον διὰ νὰ ἐκμάθουν τὴν γλῶσσαν τοῦ Εὐαγγελίου ποῦ εἶναι ἡ γλῶσσα τῶν πατέρων των, ἀλλὰ καὶ γλῶσσα ἡ ὁποία ἀναγνωρίζεται ὡς ἡ θάσις τῆς πραγματικῆς παιδείας καὶ ἀναπτύξεως ἀπὸ ὅλους τοὺς διανοομένους ἀνὰ τὸν κόσμον καὶ διὲν ἐν Ἀμερικῇ.

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΑΜΒΩΝΟΣ

Εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο ὁ ρόλος τοῦ ἱεροῦ Ἀμβωνος καὶ αἱ συνομιλίας τοῦ Ἱερέως κατὰ τὰς διαφορὰς ποιμαντικὰς ἐπισκέψεις του θὰ συντελέσουν πολὺ διὰ νὰ κατανοήσουν οἱ ἐν Ἀμερικῇ γεννηθέντες γονεῖς τῶν παιδιῶν ποῦ ἀναμένοντες εἰς τὰ Σχολεῖα τὸ καθήκον των καὶ τὴν ἱεράν ὑποχρέωσιν νὰ κάμουν ὅ,τι ἔκαμαν καὶ οἱ γονεῖς των. Ἐκεῖνοι ἔκαμαν τόσας θυσίας. Παρ' ὅλας τὰς δυσκολίας ποῦ ἀντιμετώπισαν ὡς μετανάστες ἄνευ τῆς γνώσεως τῆς γλῶσσης τοῦ τόπου, ἀλλὰ καὶ μερικοὶ ἄνευ μορφωτικῶν ἐφοδίων κατενόησαν τὴν σπουδαιότητα τῆς ὑποχρέωσιν τὴν ὁποίαν ἐκκληρονόμησαν εἰς αὐτοὺς οἱ αἰῶνες καὶ ἔκαμαν τὰ ἀδύνατα δυνατά. Ἰδρυσαν σχολεῖα καὶ Κοινότητες. Ἐξώδυσαν πολλὰ διὰ νὰ ἔχουν διδασκάλους καὶ τὰ ἄλλα μέσα πρὸς κατάρτισιν τῶν παιδιῶν. Τὰς θυσίας ταύτας πρέπει νὰ φέρῃ ὁ Ἀμβων ἐνώπιον τῶν συγχρόνων μητέρων καὶ πατέρων διὰ νὰ κεντηθῇ ἡ φιλοτιμία των καὶ νὰ θερμανθῇ ὁ ζήλος των εἰς τρόπον ὥστε νὰ συνεχίσουν τὴν δρᾶσιν ὑπὲρ τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων καὶ ἰδιαιτέρως νὰ ἀντιληφθοῦν τὴν ὑποχρέωσιν ποῦ ἐκκληροδότησαν εἰς αὐτοὺς ὁ ἰδῶς καὶ αἱ θυσίαι τῶν γονέων των ὥστε νὰ ἐργάζωνται τὰ παιδιά των εἰς τὰ Σχολεῖα μας, τιμώντες ἅψ' ἐνὸς μὲν τὴν μνήμην τῶν γονέων των καὶ ἅψ' ἑτέρου διδόντες εὐκαιρίαν εἰς τὰ παιδιά των νὰ μάθουν Ἑλληνικά, γλῶσσαν ποῦ ἰδιαιτέρως ἀγαποῦν οἱ Ἀμερικανοὶ καὶ θέλουν νὰ τὴν γνωρίζουν οἱ ἐξ Ἑλληνικῆς καταγωγῆς συμπολίται των.

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗΣ τῆς ἐπιτυχίας εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο εἶνε καὶ τὸ πρόγραμμα τῶν μαθημάτων. Τὸ Ἀνώτατον Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἔχει ἐκδόσει καὶ κυκλοφορεῖ ἀπὸ ἐτῶν ἀναλυτικὸν πρόγραμμα τῶν μαθημάτων ποῦ διδάσκονται εἰς τὰ Κοινοτικά μας Σχολεῖα. Κατηρτίσθη ὑπὸ διδασκάλων καὶ παιδαγωγῶν καὶ ἐφηρμόσθη ἐπὶ εἴκοσι περίπου ἔτη. Πιθανὸν κατόπιν τόσων ἐτῶν, ἡ παρέλευσις τῶν ὁποίων ἐπλούτισε τὴν σκέψιν μας μὲ ἀνάλογον πείραν, νὰ εἶναι ἀναγκαῖα ἡ ἀναθεώρησις του εἰς τρόπον ὥστε νὰ προσανατολισθῇ πλήρως πρὸς τὰς παρατηρουμένας ἀνάγκας. Ἡ ἀναθεώρησις ἡ μελετημένη καὶ ἡ βασιζομένη ἐπὶ τῆς πείρας τοῦ παρελθόντος καὶ διὲν καὶ ἐπὶ τῆς νοοτροπίας γονέων καὶ μαθητῶν ἀναμφιβόλως θὰ συντελέσῃ ὥστε τὸ παιδί νὰ προσανατολισθῇ εὐκολώτερα εἰς τὴν μελέτην τῆς γλώσσης, θὰ πείσῃ δὲ καὶ τοὺς γονεῖς ὅτι τὰ παιδιά των δὲν ὑπερκοιμῶνται.

ΤΑ ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΩΝ ΧΟΡΩΔΙΩΝ

ΤΑ ΔΥΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ Συνέδρια τῶν Χορωδιῶν εἰς τὸ Μπόφαλο καὶ εἰς τὸ Λόουελ συνεκέντρωσαν ἀρκετὰς ἐκατοντάδας ἐκ τῆς νέας μας γενεᾶς. Σκοπὸς των εἶναι ἡ ἀπὸ μέρους τῆς Ὁρθοδόξου Νεολαίας μας ἐκτίμησις τῆς Ἐκκλησιαστικῆς μας Μουσικῆς. Εὐτυχῶς ποῦ σήμερον ὅλοι αἱ Κοινότητές μας ἀνεξαιρέτως ἔχουν χορωδίας. Χωρὶς αὐτὰς θὰ ἦτο ἀδύνατον νὰ ἔχωμεν τὰ σημερινὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἐκκλησιασμοῦ τῶν νέων μας ποῦ γεμίζουν τὰς Κυριακάς καὶ τὰς μεγάλας ἑορτὰς τοὺς Ναοὺς μας. Ἡ Θρησκευτικὴ μας μουσικὴ μὲ τὴν Βυζαντινὴν τῆς σοβαρότητά ἐπαιξε σπουδαιότατον ρόλον εἰς τὴν ἐπιτυχίαν ταύτην. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ ὠφελιμότης τῶν Συνεδρίων των εἶναι μεγάλη. Ἀπὸ ἐτῶν εἰς τὴν Νέαν Ἀγγλίαν καὶ τὴν Καλιφόρναν λαμβάνουν χώραν τοιοῦτου εἶδους συνέδρια εἰς τὰ ὁποῖα οἱ περὶ τὴν μουσικὴν εἰδικευόμενοι νέοι μας παρουσιάζουν θαυμάσιαν ἐργασίαν κατευθυνομένην ὑπὸ τῶν χοραχῶν τῶν Κοινοτήτων μας. Τὴν ἐργασίαν ταύτην ἀνεγνώρισεν ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν Μιχαὴλ παρευρεθείς καὶ εὐλογήσας τὸ συνέδριον τῶν Χορωδιῶν εἰς τὸ Μπόφαλο χαρακτηρίσας αὐτὴν ὡς ἐξυπηρετοῦσαν τὴν Νεολαίαν μας καὶ γλωσσικῶς καὶ θρησκευτικῶς. Διὰ τοῦτο καὶ συνέστησεν ὅπως αἱ χορωδαὶ μας ἀποκοτῶν ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερα μέλη διὰ νὰ τὰ ἐξασκοῦν οὕτως ὥστε ἀπερχόμενα ἐκ τῆς χορωδίας νὰ ἀποτελέσουν ἀνάμεσα εἰς τὸ ἐκκλησίασμα πυρῆνα ὁ ὁποῖος σιγά-σιγά θὰ περιλάβῃ ὁλόκληρον τὸ ἐκκλησίασμα εἰς ψαλμωδίαν, πρᾶγμα ποῦ θὰ μᾶς ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν ἀρχαίαν τάξιν τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τὴν ὁποίαν ὁλόκληρον τὸ Ἐκκλησίασμα ἔψαλλε τοὺς ἱεροὺς ὕμνους. Ἡ χρῆσις ἀπλῆς μουσικῆς θὰ συντελέσῃ πολὺ εἰς τὴν ταχύτεραν ἐφαρμογὴν τοῦ συστήματος τούτου, τὸ ὁποῖον εὐχόμεθα νὰ ἐφαρμοσθῇ συντόμως εἰς ὅλους τοὺς Ναοὺς.

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΑΜΒΩΝ

Ἡ Θυσία τοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν Ζωὴν μας

Ἀρχιμ. ΑΘΗΝΑΓΟΡΑ ΚΟΚΚΙΝΑΚΗ

Ἀδελφοί, ὅταν παρουσιάσθῃ ὁ Χριστὸς ὡς Ἀρχιερεὺς τῶν ἀγαθῶν τοῦ μέλλοντος, εἰσῆλθε διὰ τῆς μεγαλυτέρας καὶ τελειότερας σκηνῆς, ὅχι δι' ἐκείνης ποῦ ἔκαμαν ἄνθρωποι, δηλαδὴ τῆς φυσικῆς, οὔτε μὲ αἷμα τράγων καὶ μόσχων, ἀλλὰ μὲ τὸ αἷμα Του εἰσῆλθε εἰς τὰ Ἅγια, μιά γιὰ πάντα καὶ ἐπέτυχε αἰώνιαν τὴν λύτρωσιν. Καὶ ἂν οἱ ἀκάθαρτοι μὲ τὸ ράντισμα τοῦ αἵματος τῶν ταύρων καὶ τῶν τράγων καὶ μὲ τὴν στάκτην τῆς καμμένης δαμάλεως καθαρίζονται σωματικῶς καὶ ἀγιάζονται, πολὺ περισσότερον μὲ τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ. Δὲν προσέφερεν ὁ Χριστὸς διὰ τοῦ αἰωνίου Πνεύματος τὸν ἑαυτὸν του θυσίαν ἀγνὴν πρὸς τὸν Θεόν, διὰ νὰ καθαρίσῃ τὴν συνείδησίν μας ἀπὸ τὰ νεκρὰ ἔργα, διὰ νὰ λατρεύωμεν τὸν ζῶντα Θεόν;

(Παράφρασις. Πρὸς Ἑβραίους κεφ. 9, 11-14. Κυριακὴ 5ῃ Νηστείας).

Αἱ ἀντιθέσεις ποῦ στολίζουν τὸ κείμενον τῆς πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς εἶναι πράγματι ἄξια πολλῆς προσοχῆς. Ἐκεῖνος ποῦ διαβάζει τὴν ἑπιστολὴν προσεκτικὰ δοκιμάζει ἀνεκφραστὴ εὐχαρίστησιν ἀπὸ τὴν ἄρμονικὴν καλλιέπειαν, τοὺς παραλληλισμοὺς καὶ ἰδιαίτως τὰς ἀντιθέσεις διὰ τῶν ὁποίων ὁ Θεόπνευστος Ἀπόστολος ἀνάγει τοὺς ἀναγνώστας του ἀπὸ τοὺς τύπους καὶ τὰ σύμβολα εἰς τὴν πραγματικότητα καὶ τὴν οὐσίαν.

Καὶ ἰδοὺ ὁ Ἀρχιερεὺς τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης παραλληλίζεται πρὸς τὸν Μέγαν Ἀρχιερέα τῆς Καινῆς Διαθήκης. Ἡ χειροποίητος καὶ φυσικὴ Σκηνὴ ἀντιπαρατίθεται πρὸς τὴν σκηνὴν τὴν ἀχειροποίητον καὶ τὴν τελείαν, τὴν πνευματικὴν, τὰ Οὐράνια Ἅγια τῶν Ἀγίων εἰς τὰ ὁποῖα εἰσῆλθεν ὁ Κύριος. Τὸ αἷμα τῶν ταύρων καὶ τῶν τράγων συγκρίνεται μὲ τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ. Αἱ θυσίαι τῶν ζώων μὲ τὴν θυσίαν τοῦ Γολγοθᾶ. Ὁ ἀγιασμός ὁ μερικὸς καὶ ἀτελής διὰ τοῦ ραντισμοῦ τῶν αἱμάτων μὲ

τὸν ὁλοκληρωτικὸν καὶ τέλειον ποῦ ἐπιφέρει τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ. Καὶ ὅλαι αὗται αἱ ἀντιπαραθέσεις ἓνα σκοπὸν ἔχουν. Νὰ κάμουν τοὺς Χριστιανοὺς νὰ ἐννοήσουν ὅτι τὰ «ἀρχαῖα παρῆλθε». Ὅτι οἱ τύποι κατηργήθησαν διότι ἦλθεν ἡ οὐσία. Ὅτι οἱ ραντισμοὶ μὲ αἷματα ζώων εἰς οὐδὲν συντελοῦν πλέον ἀφοῦ τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ εἶναι τὸ πλήρωμα πάσης θυσίας, δυνάμει τῆς ὁποίας ὁ ἄνθρωπος ἀποκατεστάθῃ μέσα εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ.

Τὸ αἷμα εἰς τὴν γλῶσσαν τῆς Ἀγίας Γραφῆς σημαίνει ζωὴν. Τὸ ἱδιον ἐννοοῦμεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν κοινὴν ὁμιλίαν. Χρησιμοποιοῦμεν τὴν λέξιν διὰ νὰ δηλώσωμεν τὴν ζωὴν. Ὅμιλοῦμεν διὰ τοὺς στρατιώτας ποῦ ἔχυσαν τὸ αἷμά των χάριν τῆς πατρίδος καὶ τῆς ἐλευθερίας. Οἱ Ἑβραῖοι συνεταύτιζον τὴν ζωὴν μὲ τὸ αἷμα. Ἐνόμιζον ὅτι ἡ ζωὴ περιέχεται εἰς τὸ αἷμα. Τὸ αἷμα τῶν ἀδικοσκοτωμένων «βοᾷ» ἐκεῖ ποῦ χύθηκε καὶ ζητεῖ ἐκδίκησιν. Εἰς τὸ αἷμα τῶν θυσιῶν περιείχετο ἡ ζωὴ τοῦ ζώου τοῦ προσφερομένου εἰς τὸν Θεὸν πρὸς ἐξιλέωσιν καὶ πρὸς εὐχαριστίαν. Τὴν ἰδίαν ἔννοιαν εὐρίσκομεν καὶ εἰς τὴν φράσιν «τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ». Σημαίνει τὴν ζωὴν τοῦ Χριστοῦ, ἡ ὁποία προσεφέρθη εἰς τὸν Θεὸν ὡς θυσία χάριν τῆς σωτηρίας τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἡ ζωὴ μας εἶναι μυστήριον ἀνεξιχνίαστον. Παρ' ὅλας τὰς ἐπιστημονικὰς ἐπιτυχίας μας ἀκόμη εὐρισκόμεθα ἔξω τοῦ πυρῆνος, εἰς τὰ τοιχώματα, εἰς τὸν φλοιόν. Καὶ ἂν ἡ ζωὴ μας εἶναι τέτοιον μυστήριον πόσον μάλλον ἡ ζωὴ τοῦ Χριστοῦ; Ὁ στρατιώτης, ποῦ ὁρμᾷ ἀκάθεκτος ἔξω ἀπὸ τὰ προχώματα, πλήρης θάρρους καὶ σφρίγους, ζωτικότητος, ἐνδέχεται νὰ πέσῃ ἀναίσθητος καὶ παραλυμένος. Μία σφαῖρα τοῦ ἀφαιρεῖ ὁλόκληρον τὴν ζωτικότητα καὶ τοῦ μετατρέπει τὸ

σῶμα εἰς πτῶμα. Τί συνέβη; Λέγομεν ὅτι ἔχασε τὴν ζωὴν του. Τί εἶν' ἀκριβῶς αὐτὸ ποῦ ἔχασε; Ἄν οἱ βιολόγοι δὲν μποροῦν νὰ συμφωνήσουν εἰς τὸν ἐπιστημονικὸν καθορισμὸν τοῦ ἡ ἀνθρωπότητος χειραγωγουμένη ἀπὸ ἐσωτερικὴν κατανόησιν τὸ γνωρίζει ὡς τὴν αἰτίαν ἡ ὁποία συγκρατεῖ τὸ σῶμα ὡς σύνολον, ἡ ὁποία τὸ συντηρεῖ καὶ τὸ προφυλάσσει ἀπὸ τὴν φθοράν καὶ τὸ κρατεῖ ζωντανόν. Ὡς ἀποδείξιν τῆς ἀποδράσεώς του ἐκ τοῦ σώματος ἡ ἀνθρωπότης παρέχει τὴν ἑναρξιν τῆς διαλύσεως καὶ τοῦ θανάτου.

Τί εἶναι τὸ σῶμα χωρὶς τὸ πνεῦμα; Κἂν τίποτε. Ἄξις 98 σεντιῶν. Μὲ τὸ πνεῦμα ὅμως εἶναι ζωὴ ἀνυπολογίστου ἀξίας. Καὶ ὅταν εἰς τὴν ζωὴν ταύτην προστεθῇ παλμός ἀνωτέρας ζωῆς, τότε ἡ ἀξία δὲν αὐξάνει; Ὁ Κύριος εἰς τὸν καθορισμὸν τῆς αἰτίας ἡ ὁποία τὸν ἔφερε ἐκ τῶν Ἄνω εἰς τὰ Κάτω εἶπεν ὅτι ἦλθε διὰ νὰ αὐξήσῃ τὴν ζωὴν μας, διὰ νὰ τῆς δώσῃ δύναμιν συντηρήσεως καὶ περισσεΐαν διαρκείας. «Εγὼ ἦλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσι καὶ περισσὸν ἔχωσι». Δι' αὐτὸ ἦλθε. Ἐδωκε τὴν ζωὴν του εἰς τὴν ζωὴν μας. Ἐδῶ ἔγκειται ἡ θυσία Του καὶ τὸ ἀνέφικτον μυστήριον τῆς ζωῆς Του.

Εἰς τὴν φύσιν ὑπάρχει ὁ νόμος τῆς ὑποχωρήσεως τοῦ κατωτέρου πρὸς τὸ ἀνώτερον. Τὰ ἀνόργανα γίνονται θάσις τῆς ζωῆς τῶν ὀργανικῶν. Τὰ ὀργανικὰ ὡς ἐπὶ παραδείγματι τὰ φυτὰ, εἶναι κατώτερα καὶ ἀτελέστερα ὀργανικῶς ἀπὸ τὰ ζῶα, διότι ἐκτὸς τῶν ἄλλων εἶναι καὶ ἀκίνητα. Γίνονται θάσις τῆς ζωῆς τῶν ὀργανικῶν ποῦ εἶναι κινητά. Τὰ ζῶα πάλιν ὑποχωροῦν πρὸ τῶν ἀνωτέρων, τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος ἐκτὸς τῆς ὀργανικότητος ὑπερέχει τῶν ζώων ἕνεκα τοῦ προσόντος τοῦ λογικοῦ. Διὰ τοῦτο καὶ ὑποχωροῦν πρὸ αὐτοῦ ὅλα τὰ κατώτερα καὶ ἀτελέστερα. Κυριαρχεῖ μέσα εἰς τὴν φύσιν, εἰς ὁλόκληρον τὴν σύνθεσιν τῆς ζωῆς, ἡ ἀρχὴ αὐτῇ. Μόνον εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἀνθρωπίνης σωτηρίας παραμερίζεται. Διότι τὸ ἀνώτερον κατέχεται διὰ νὰ ἐνωθῇ μὲ τὸ κατώτε-

ρον. Προσφέρεται ὑπὲρ τοῦ κατωτέρου. Χύνει τὸ αἷμα του καὶ χαρίζει τὴν ζωὴν του διὰ νὰ διευρύνῃ τὴν ζωὴν τοῦ κατωτέρου καὶ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἀποκατάστασίν του εἰς τὴν θέσιν ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἐξέπεσεν.

Ἐδῶ φαίνεται τὸ μυστήριον τῆς θυσίας τοῦ Χριστοῦ. Τὸ ἕπαντον τοῦ μυστηρίου τούτου εἶναι ἀδύνατον νὰ συλλάβωμεν. Παρακολουθοῦμεν μόνον τὴν ἱστορικὴν του μορφήν ἀπὸ τὴν Βηθλεὲμ μέχρι τοῦ Γολγοθᾶ καὶ ἀπὸ τοῦ ὅρους τῆς Ἀναλήψεως μέχρι τῶν κατὰ τόπους θυσιαστηρίων ὅπου ἐπαναλαμβάνεται διὰ τοῦ Μυστηρίου τῆς Εὐχαριστίας. Τὸ βάθος του ὅμως καὶ ἡ οὐσία του θὰ παραμένουν ἀπροσπέλαστα διότι ἡ ἀνθρωπίνη λογικὴ δὲν ἔχει μέτρον διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν καταμέτρησίν του. Παρὰ τοῦτο ὅμως εἶναι γεγονὸς ὅτι ἡ ζωὴ μας ἀπέκτησε ποιότητος αἱ ὁποῖαι ἀποδεικνύουν τὴν εὐεργετικὴν ἐπίδρασιν πού ἐξήσκησε καὶ ἐξασκεῖ ἐπ' αὐτῆς τὸ μυστήριον τοῦ τοῦ ζωῆς τοῦ Χριστοῦ.

Δὲν ὑπεχώρησε τὸ ἀνώτερον εἰς τὸ κατώτερον διὰ νὰ ἀποτύχῃ. Δὲν προσεφέρθη ἡ ζωὴ τοῦ Χριστοῦ διὰ νὰ ματαιωθῇ ἡ ἀξία τῆς προσφορᾶς. Ἐχει ἀποτελέσματα ἢ προσφορὰ τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ζητήσωμεν. Εἶναι περιττὸν νὰ τοιωθῇ ὅτι ὁ πολιτισμὸς μας εἰς ὅλας τὰς ἀνωτέρας καὶ ἀγαθὰς του μορφὰς εἶναι προϊόν τῶν ἀποτελεσμάτων τούτων τῆς προσφορᾶς τῆς ζωῆς τοῦ Χριστοῦ. Ἡ ἱστορία ὁμιλεῖ διὰ τὸ γεγονὸς τοῦτο μὲ ἐπιχειρήματα ἀδιάσειστα. Τὸ ζήτημα ὅμως εἶναι νὰ εὕρωμεν τὰ ἀποτελέσματα τῆς προσφορᾶς τῆς ζωῆς τοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν προσωπικὴν μας ζωὴν.

Ὁ Ἀπόστολος εἰς τὴν περικοπὴν ἀναφέρει ὅτι ἡ θυσία τοῦ Χριστοῦ ἐπιτυγχάνει τὸν καθαρμὸν τῆς συνειδήσεώς μας ἀπὸ τὰ νεκρά ἔργα. Ὁ καθαρμὸς αὐτὸς εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐπιδράσεως τῆς θυσίας τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τῆς προσωπικῆς μας ζωῆς. Τὸν θάνατον τοῦ Χριστοῦ δὲν τὸν λησμονοῦμεν. Τὸν φέρει ἐνώπιον ἡμῶν διηνεκῶς ἡ Ἐκκλησία μὲ τὴν ὥργα-

νωμένην Θεῖαν Λατρείαν. Ἄλλ' ἐκεῖνο πού πρέπει νὰ σκεπτόμεθα εἶναι ὅτι ἡ θυσία αὐτῆς τῆς ζωῆς διηύρυνε τὰ ὅρια τῆς ἰδικῆς μας ζωῆς, καὶ ἐπλούτισε τὴν ὑπαρξίν μας μὲ τὴν ποιότητα τῆς ζωῆς τοῦ Χριστοῦ.

Γνωρίζομεν ὅτι ὁ Ἰωσήφ ὁ πάγκαλος ἔγινε σωτὴρ τῆς οἰκογενείας του ὕστερα ἀπὸ τὴν σκληρὰν καὶ ἀπάνθρωπον δοκιμασίαν ὅπου ὑπέστη ἀπὸ τοὺς φθονεροὺς ἀδελφούς του. Ἡ τραγωδία αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν τοῦ ἀπλοῦ καὶ ἀθώου αὐτοῦ νέου συνετέλεσεν ἐμμέσως νὰ σωθοῦν οἱ κακουργήσαντες ἔνοχοι. Μετὰ τὸ ἀδίκημα πού ὑπέστη ὁ Ἰωσήφ πῆρε τὰ σκαλοπάτια τῆς προόδου ἕως ὅτου ἔφθασεν εἰς μεγάλην θέσιν, ἡ ὁποία τοῦ ἔδωκε δύναμιν νὰ βοηθήσῃ καὶ νὰ πληρώσῃ μὲ τὴν εὐεργεσίαν τὴν ἀδικίαν πού τοῦ ἔκαμαν οἱ ἀδελφοί του. Ἡ ζωὴ τῶν ἀδελφῶν ἐπλούτισθη μὲ τὴν καλωσύνην τοῦ ἀδικηθέντος ἀδελφοῦ των καὶ διτηρήθη μὲ τὴν δωρεάν τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν του. Ἄλλ' ἂν τὰ παθήματα ἐνὸς ἀπλοῦ δικαίου ἀνθρώπου μποροῦν νὰ θελιώσουν καὶ νὰ πλουτίσουν τὴν ζωὴν τῶν ἄλλων καὶ δι' ἀδίκων, πόσον μᾶλλον τὸ αἷμα τῆς θυσίας τοῦ Χριστοῦ.

Δὲν εἶναι ἀρκετὸν νὰ ἀνακαλύπτῃ κανεὶς εἰς τὰς σελίδας τῆς ἱστορίας τὴν θελτίωσιν καὶ τὴν διευρύνσιν τὴν ὁποῖαν ἐπέφερε ἐπὶ τῆς σκέψεως καὶ τῆς ἐν γένει ζωῆς τῆς ἀνθρωπότητος ἡ θυσία τοῦ Χριστοῦ. Μῆτε εἶναι ἀρκετὸν νὰ ἀναγνωρίζῃ κανεὶς μέσα εἰς τὴν κοινωνίαν πού ζῇ ἀπτὰ τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς ἐπιδράσεώς της. Ἄν δὲν εὐτυχῇ νὰ ἀνακαλύψῃ ὁ ἄνθρωπος αὐτὸ πού ἀνεκάλυψεν ὁ Παῦλος, ἂν δὲν νοιώσῃ ὅτι ζῇ μέσα του ὁ Χριστός, «ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός», τότε θὰ πῇ ὅτι δὲν ἤνοιξεν ἀκόμη τὴν πύλιν τῆς ψυχῆς του διὰ νὰ δεχθῇ τὸν ἐπισκέπτην τῆς σωτηρίας του. Θὰ πῇ ὅτι δὲν ἡλευθερώθη ἀκόμη ἀπὸ τὸ φορτίον τῶν νεκρῶν ἔργων. Ἡ ἀπὸ τοῦ θαπίσματος ἀναγέννησις καὶ κάθαρσις δὲν ἔγινε προσωπικὴ καὶ θελητὴ ἐμπειρία μῆτε ἡ πίστις ἡ ἐξ ἐθίμων καὶ παραδόσεων μετου-

σιώθη εἰς πεποίθησιν καὶ προσωπικὸν βίωμα.

Πολλοὶ νομίζομεν ὅτι τὰ ἔργα μας καθ' ἑαυτὰ εἶναι ζωντανά. Ὅτι εἶναι ἀρκετὰ νὰ καλύψουν τὸ ἔλλειμμα τῆς πίστεώς μας. Πόσον ἀπατώμεθα! Δὲν πηγαίνομεν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Δὲν προσέρχομαι εἰς τὴν Θεῖαν Κοινωνίαν. Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐξομολογηθῶ. Εἶμαι ὅμως καλὸς Χριστιανός. Ἴσως καλλίτερος ἀπὸ ἐκείνους πού κάνουν τοὺς μεγάλους σταυρούς. Κάνω τὸ καθήκον μου. Δίδω ἐλεημοσύνην. Βοηθῶ πτωχὰς οἰκογενείας νὰ συντηρηθοῦν καὶ νὰ σπουδάσουν τὰ παιδιὰ των. Δὲν κλέπτω κανένα. Δὲν ἐσκοτώσα κανένα.

Ὅλα αὐτὰ πιθανὸν νὰ εἶναι ἀληθινὰ. Ἀλλὰ δὲν ἐνδεικνύουν τὸν χριστιανόν. Ὅταν τὰ ἔργα δὲν εἶνε ὁποτέλεσμα πίστεως δὲν διαφέρουν ποσῶς ἀπὸ τὰ ἔργα ἐνὸς πού δὲν ἐγνώρισε τὸν Χριστόν. Ἡ πίστις χωρὶς τὰ ἔργα εἶναι νεκρά. Ἀλλὰ καὶ τὰ ἔργα χωρὶς τὴν πίστιν εἶναι ἀνεπαρκῆ. Κάμε τοῦ κόσμου τὰ καλὰ ἔργα. Ὅταν δὲν πιστεύῃς εἰς Ἐκεῖνον πού μὲ τὸ αἷμα Του καθαρίζει τὴν συνειδήσιν ἀπὸ τὰ νεκρά ἔργα εἰς μάτην κοπιᾷς. Ἡ θυσία τοῦ Χριστοῦ μένει γιὰ σένα ἱστορικὸν γεγονὸς χωρὶς προσωπικὰ ὠφελήματα.

Μήπως δὲν κάνουν καλὰ ἔργα καὶ οἱ ἄθιοι; Βοηθοῦν καὶ αὐτοὶ πτωχοὺς καὶ ὀρφανὰ. Οἱ λεγόμενοι ἀνθρωπισταὶ κάνουν πολλὰς εὐεργεσίας, ἀλλὰ θεωροῦν τὴν πίστιν ὡς ἀναξίαν τοῦ ἀνθρώπου διότι ὁ ἄνθρωπος δι' αὐτοὺς εἶναι ὁ θεὸς τοῦ ἀνθρώπου. Τὰ καλὰ τῶν ἔργα δὲν εἶναι ἀπόρροια ἀγάπης. Εἶναι ἀγγαρεία. Μόνον ἡ ἀγάπη ἐξαγιαρίζει τὰ ἔργα καὶ μόνον ἡ πίστις δύναται νὰ πλουτίσῃ τὴν ψυχὴν μὲ τὴν ἀγάπην πού ἀναγνωρίζει τὸν μὲν ἄνθρωπον ὡς ἀδελφόν τὸν δὲ Θεὸν ὡς Πατέρα. Χωρὶς πίστιν ἡ ἀγάπη εἶναι ἀνίκανος νὰ ἐκφράσῃ τὸν ἑαυτὸν της. Μένει ἀτροφικὴ, εἶναι μονομερὴς. Μόνον ἐν τῷ Χριστῷ εὐρίσκεται τὸ πλήρωμα τῆς ἀγάπης. Διὰ τοῦτο δὲν εἶναι ἀρκετὸν νὰ ἔχωμεν ἀγάπην. Πρέπει νὰ ἔχωμεν Χριστιαν-

Ἀπαγορευτικαὶ Διατάξεις καὶ Σεβασμὸς πρὸς τὸν Νόμον

Εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν πρωτογόνων λαῶν «ταμπού» σημαίνει ἀπαγορεύειν καὶ ἡ λέξις αὕτη πολλὰ ἀκούεται μετὰ τῶν πρωτογόνων. Τὸ γεγονός ὅτι πολλὰ «ταμπού» κρατοῦνται μὲ φανατισμὸν ὑπὸ τῶν Ἀφρικανικῶν πρὸ παντός φυλῶν, ἔστω καὶ ἂν αἱ ἀπαγορεύσεις αὐταὶ ἀφοροῦν τὰς τροφάς, εἶναι ἔνδειξις ὅτι ἡ ἰδέα τῆς εὐθύνης τοῦ νόμου ὑπάρχει καὶ εἰς τοὺς πρωτογόνους. Ὅπισω ἀπὸ ὅλας αὐτὰς τὰς ἀπαγορεύσεις εἶναι ὁ σεβασμὸς πρὸς τὸν Ὑπέρτατον Κύριον τοῦ κόσμου. Καὶ ἡ θρησκευτικὴ αὕτη αἴσθησις συνοδεύεται ἀπὸ ἓν ἡθικὸν αἶσθημα. Εἶναι 5 αἱ κατηγορίαι ἡ κατατάξεις τῆς ἀμαρτίας, κατὰ τοὺς πρωτογόνους:

- 1). Παράθασις κατὰ τοῦ Θεοῦ.
- 2). Φόνος.
- 3). Κλοπή.
- 4). Μοιχεία.
- 5). Ψευδομαρτυρία.

Κατὰ τὰς παραδόσεις τῶν ἀγρίων, τὰ μικρὰ παιδιὰ, οἱ ἡλίθιοι καὶ οἱ φρενοβλαβεῖς, δὲν εἶνε ὑπεύθυνοι διὰ τὰς πράξεις των, ἀλλ' οἱ γονεῖς των πρέπει ν' ἀποζημιώ-

σουν κατὰ κάποιον τρόπον τοὺς ἀδικηθέντας.

Ἐνας μισιονάριος ἔχει ἀποκαλύψει τελευταίως ὅτι ὑπάρχει μετὰ μερικῶν ἀγρίων φυλῶν καὶ κάποιον εἶδος ἐξομολογήσεως τῶν ἀμαρτιῶν. Αὐτὸ θέβαια δὲν θὰ προέρχεται ἀπὸ ἐπαφὴν μὲ τοὺς Εὐρωπαίους, διότι προὔπηρχεν εἰς τὰς φυλάς αὐτὰς προτοῦ ἔλθουν εἰς ἐπαφὴν μὲ Εὐρωπαίους.

Τὰ ἀνωτέρω εἶναι ἀρκετὰ διὰ νὰ δείξουν ὅτι ὁ Ἡθικὸς Νόμος ὑπάρχει καὶ εἰς τὴν «Μαύρην Χώραν», τὴν Ἀφρικὴν, ὅπως καὶ εἰς τὰς ἄλλας περιοχὰς ὅπου κατοικοῦν πρωτόγονοι λαοί.

Ο ΠΡΩΤΟΓΟΝΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ ΑΤΟΜΙΚΙΣΤΗΣ;

Ἐλέχθη ἀπὸ μερικοὺς ὅτι ὁ πρωτόγονος ἄνθρωπος εἶναι «ἀτομικιστής». Ἄν ὑπάρχη ἴσως κάποια κατηγορία πού θὰ ἔπρεπε νὰ ἀποδώσωμεν σήμερον εἰς τὸν λεγόμενον «πολιτισμένον καὶ σύγχρονον» ἄνθρωπον θὰ ἦτο ἡ κατηγορία αὐτῇ τοῦ «ἀτομικιστοῦ» καὶ «ἐγωϊστοῦ», τοῦ ἐνδιαφερομένου μόνον διὰ τὸν ἑαυτόν του. Δὲν πρέπει ὁ-

νικὴν ἀγάπην πλαισιωμένην μὲ τὴν θυσίαν καὶ ποτισμένην μὲ τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ. Τὰ ἔργα τῆς ἀγάπης αὐτῆς μόνον εἶναι ζωντανά. Διότι ἐκπορεύονται ἀπὸ συναίσθησιν τὴν ὁποίαν καθηγίασεν τὸ αἷμα τῆς θυσίας τοῦ Χριστοῦ. Διότι εἶναι βασισμένη ἐπὶ τῆς πίστεως πρὸς ἐκεῖνον πού εἶναι ἡ ἐνσάρκωμένη ἀγάπη.

Τὰ ἔργα τῶν Ἀγίων ἀποπνέουν πίστιν. Ὅτι ἔκαμαν ἦτο ἀποτέλεσμα πίστεως. Διότι ὡς λέγει ὁ Ἀπόστολος διὰ πίστεως «εἰργάζεσθαι δικαιοσύνην». Ὅλοι οἱ μάρτυρες καὶ οἱ ὅσιοι καὶ οἱ δίκαιοι ἐπίστευσαν. Ἡ ἀγάπη των ἐκπεφρασμένη διὰ τῶν ἔργων των ἦτο καρπὸς τῆς πίστεώς των.

Τέτοια εἶναι ἡ καρποφορία τῆς πίστεως, Ἄναγνώστα μου. Ἡ θυ-

σία τοῦ Χριστοῦ διὰ νὰ ἐπιδράσῃ ἐπὶ τῆς προσωπικῆς μας ζωῆς, διὰ νὰ τὴν διευρύνῃ καὶ νὰ τὴν πλουτίσῃ μὲ ἔργα ἀγάπης χριστιανικῆς, προϋποθέτει τὴν πίστιν μας. Πλησίαζε τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ. Μελέτησε εἰς τὴν σιωπὴν καὶ εἰς τὸ θάμβος σου τὸ μυστήριον τῆς θυσίας Του. Ἀναγνώρισε τὴν εὐθύνην τῶν σφαλμάτων σου. Τὸ θάρος τῶν ἀμαρτιῶν σου. Τὴν ἀναξιοτήτά σου τὴν ὁποίαν πῆρε πᾶνω Του ὁ Χριστὸς διὰ νὰ σοῦ ἐλαφρώσῃ τὴν συνείδησιν καὶ σὲ ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὴν τύψιν καὶ τὴν καταισχύνῃ. Τὸ αἷμα τῆς θυσίας Του σοῦ ἀποπλύνει τὴν ρυπαρότητα. Ἀρκεῖ νὰ πιστεύσῃς καὶ νὰ ἐκδηγάσῃς ἀνυποκρίτου μὲ ἔργα ἀγάπης ἀνυποκρίτου καὶ ἔργα ἀγάπης Χριστιανικῆς.

μὴς μὲ αὐτὸ νὰ νομίζωμεν ὅτι οἱ πρωτόγονοι λαοὶ δὲν ἔχουν σκοτεινὰ σημεῖα. Ἐξηγούμεθα:

Μερικαὶ φυλαὶ θανατώνουν τοὺς γεροντοτέρους των. Εἶναι ἀληθές· ἀλλὰ πρῶτον δὲν κάμνουν τοῦτο ὅλαι αἱ φυλαὶ καὶ εἰς ὅλας τὰς ἐποχάς. Δεύτερον, ὁ ἀγὼν τῆς ὑπάρξεως εἶναι τόσο δύσκολος εἰς μερικὰς περιφερείας ὥστε ἓν πρόσωπον, πού δὲν ἡμπορεῖ νὰ συνεισφέρῃ διὰ τὴν τροφὴν του, νὰ θεωρῆται ὡς ἓν ἐμπόδιον εἰς τὴν ἐπιβίωσιν τῶν ἄλλων μελῶν τῆς φυλῆς τῶν δυνατοτέρων. Πρὸ ταύτης ἀνάγκης, ἓν ἀδύνατον, ἀσθενικόν, γηραλέον καὶ μὴ δυνάμενον νὰ βοηθήσῃ τὸν ἑαυτόν του πρόσωπον, πρέπει νὰ θανατωθῇ. Ἀλλὰ καὶ πάλιν τὰ ἄλλα μέλη τῆς φυλῆς προσπαθοῦν πάντοτε νὰ «δικαιολογήσουν» τὴν πράξιν των αὐτὴν, δεικνύοντα διὰ τοῦ τρόπου των αὐτοῦ, ὅτι κατανοοῦν τὰς ἀπαγορεύσεις τοῦ Ἡθικοῦ Νόμου, τοῦ καταδικάζοντος τὸν φόνον.

Ἐπίσης μιὰ ἄλλη σκληρὰ συνήθεια εἶναι νὰ θάπτονται μαζὺ μὲ τὸν ἀποθνήσκοντα ἀρχηγὸν τῆς φυλῆς καὶ αἱ γυναῖκες του, νὰ θάπτονται δηλαδὴ ζῶσαι. Καὶ ἡ δικαιολογία εἶναι ὅτι θὰ τὸν ὑπηρετοῦν εἰς τὸν Ἄλλον Κόσμον. Βέβαια εἶναι περίεργον πὼς ἐπετράπησαν αἱ τρομεραὶ αὐταὶ συνήθειαι ἀπλῶς διὰ νὰ ἐξυπηρετοῦνται ἄτομα μόνον. Ἀλλὰ τί θὰ εἴπῃ ὁ κόσμος μετὰ 500 ἔτη ἀπὸ σήμερον, διὰ τὰς θηριωδίας τοῦ τελευταίου Παγκοσμίου πολέμου; Καὶ ἐν τούτοις οἱ Εὐρωπαῖαι διατείνονται ὅτι εἶναι ἡθικοί.

Βέβαια ἡ σκληρότης πρὸς τοὺς αἰχμαλώτους, ὁ Καννιβαλισμός, ὁ ἐξευτελισμὸς τῆς γυναικὸς μερικῶν φυλῶν, ἡ ἀδιαφορία πρὸς τοὺς πάσχοντας καὶ τοὺς ἀσθενεῖς—ὅλα αὐτὰ εἶναι θλιβερά σημεῖα. Περιμένει ὅμως κανεὶς τοιαῦτα πράγματα ἀπὸ τὰ «παιδιὰ τῆς φύσεως καὶ τῆς ζούγλας». Οἱ πρωτόγονοι ἄνθρωποι εἶναι ἀπὸ τὸ ἴδιον ὑλικὸν ἀπὸ τὸ ὅποιον ἔχουν γίνετόσον οἱ ἥρωες καὶ οἱ μεγάλοι τοῦ ἀνθρώπινου γένους ὅσον καὶ οἱ χειρότεροί του ἐγκληματῖαι.

Γ. Π.

Ἐπὶ τῇ Ἑορτῇ τοῦ Βασιλέως Παύλου

(Συνέχεια ἐκ τῆς 7ης σελ.)

λόγως τῆς ἐπιδόσεώς των.

Τὴν ἰδρυσιν, συντήρησιν καὶ λειτουργίαν τῶν Τεχνικῶν Σχολῶν τῆς Λέρου, αἱ ὁποῖαι οἰκονομικῶς ἔδιν βαρύνουν τὸν προϋπολογισμόν τοῦ Κράτους, ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἀνέθεσεν εἰς τὸ Ἐθνικὸν Ἰδρυμα, τὸ ὁποῖον καὶ τοῦτο συνέστησεν ὁ ἴδιος καὶ τοῦ ὁποίου εἶναι Πρόεδρος.

Ἐνδιαφερόμενος ἀμέσως ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς διὰ τὰ μορφωτικὰ ζητήματα τοῦ λαοῦ του, ἀνέθεσεν εἰς τὸ Ἐθνικὸν Ἰδρυμα, τὴν ὁργάνωσιν μεγάλων ἐκθέσεων γενικωτέρου ἐνδιαφέροντος.

Οὕτω τὸ Ἐθνικὸν Ἰδρυμα ὥργανωσε κατὰ τὸ 1948 εἰς τὸ Ζάππειον τὴν Πανελλήνιον Καλλιτεχνικὴν Ἐκθεσιν, τὴν πρώτην μεταπολεμικὴν τοιαύτην, ἥτις τόσῃ ἐσημείωσεν ἐπιτυχίαν τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1949. Τὴν Πανελλήνιον Ἐκθεσιν Λαϊκῆς Τέχνης, τῆς ὁποίας ἡ ἐπιτυχία ὑπῆρξεν ἐπίσης ἐξαιρετικῶς μεγάλη.

Τὸ ἐνδιαφέρον Του διὰ τὴν Ἑλληνικὴν πνευματικὴν ζωὴν ἐκδηλῶν ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἐπεσκέφθη μετὰ τῆς Βασιλίσσης, τοὺς Ἑλληνας λογοτέχνας εἰς τὴν ἐστίαν των. Κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν των ταύτην, οἱ Βασιλεῖς παρέμειναν μετὰ τῶν Ἑλλήνων λογοτεχνῶν ἐν ὁλόκληρον ἀπόγευμα, συνδιαλεγόμενοι μεθ' ὧν καὶ συζητοῦντες μαζύ των τὰ πνευματικὰ ζητήματα τῆς χώρας.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων Παῦλος Α', εἶναι τρίτος υἱὸς τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου καὶ τῆς Βασιλίσσης Σοφίας. Ἐγεννήθη εἰς τὰς Ἀθήνας τὴν 14 Δεκεμβρίου 1901 καὶ διεδέχθη τὸν ἀδελφόν του Γεώργιον Β' εἰς τὸν θρόνον τῆς Ἑλλάδος τὴν 1ην Ἀπριλίου 1947.

Τὴν 11ην Ἰουνίου 1917 ἀκολουθεῖ τὸν πατέρα του καὶ τὸν πρωτότοκον ἀδελφόν του, τὸν μέλλοντα Γεώργιον Β' εἰς τὴν ἑξορίαν. Ὁ ἀδελφός του Ἀλέξανδρος δεύ-

τερος υἱὸς τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου, ἀνέρχεται εἰς τὸν θρόνον, ἀλλὰ ἕνα θανατηφόρον ἀτύχημα συντομεύει τὴν βασιλείαν τοῦ Βασιλέως Ἀλεξάνδρου.

Κατόπιν τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν τοῦ Νοεμβρίου 1920 καὶ τοῦ ἐπακολουθήσαντος δημοψηφίσματος, τὸ ὁποῖον συνεκέντρωσε τὰς ψήφους τῆς μεγάλης πλειονότητος τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντίνος ἀνακαλεῖται εἰς τὸν θρόνον τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ πρίγκηψ Παῦλος ἐπιστρέφει μετὰ τοῦ πατρὸς του εἰς τὴν πατρίδα του, τὴν 6ην Δεκεμβρίου τοῦ 1920.

Εἰσελθὼν εἰς τὴν ναυτικὴν Σχολὴν τῶν Δοκίμων Παῦλος ὁ Α', ἐξέρχεται αὐτῆς μετὰ τὸν βαθμὸν τοῦ σημαιοφόρου.

Μετὰ τὴν παραίτησιν τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου τὸ 1922 καὶ τὴν ἀνάρρησιν εἰς τὸν θρόνον Γεωργίου Β', ὁ πρίγκηψ Παῦλος εἶναι Διάδοχος.

Ὁ Διάδοχος ἀκολουθεῖ κατὰ τὸ 1923 τὸν Βασιλέα ἀδελφόν του εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ὅπου παραμένει μέχρι τῆς 25ης Νοεμβρίου τοῦ 1935, ὁπότε κατόπιν δημοψηφίσματος τῆς 3ης Νοεμβρίου 1935, ἡ δημοκρατία, ἥτις εἶχεν ἀνακηρυχθῇ τὴν 25ην Μαρτίου τοῦ 1924, καταλύεται καὶ ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος Β' ἐπανέρχεται εἰς τὸν θρόνον τῆς Ἑλλάδος.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς παραμονῆς του εἰς τὸ ἐξωτερικὸν Παῦλος Α' εἶχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ παρακολουθήσῃ ἐκ τοῦ σύνεγγυς ὅλας τὰς προόδους τὰςπραγματο-

ποιηθείσας εἰς τὸ πεδίον τῆς τεχνικῆς. Ἐταξείδευσε ἐπανειλημμένως εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας καὶ ἀπέκτησε οὕτω εὐρεῖαν πείραν ἐπὶ τῶν ἐπιστημονικῶν καὶ κοινωνικῶν προβλημάτων.

Ἐπανελθὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα Παῦλος Α', ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του εἰς τὸ Ναυτικὸν μετὰ τὸν βαθμὸν τοῦ πλωτάρχου ὡς καὶ τὸν ἀντίστοιχον βαθμὸν εἰς τὸν Στρατὸν (Πεζικὸν) καὶ τὴν Ἀεροπορίαν.

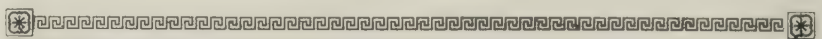
Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς παρηκολούθησε πάντοτε μετὰ ἐνδιαφέροντος πᾶν τὸ ἔχον σχέσιν πρὸς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις, συμμετέχων ἐνεργῶς εἰς ὅλα τὰ γυμνάσια τοῦ στόλου.

Ἐξ ἄλλου ἡ Α. Μ. ὅστις κατέχει δίπλωμα ἀεροπόρου ἀπὸ τοῦ 1936, ἐκτελεῖ σχεδὸν καθημερινῶς ἀσκήσεις μετὰ τὸ ἀεροπλάνον ἀποδεικνύμενος δεινὸς πιλότος.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ὅστις εἶναι ὁ ἴδιος ἀθλητῆς, εὐρίσκεται πάντοτε ἐπὶ κεφαλῇ κάθε ἀθλητικῆς κινήσεως τῆς Χώρας.

Τὴν 9ην Ἰανουαρίου τοῦ 1938 ἡ Α. Μ. ἐνυμφεύθη τὴν πριγκίπισσαν Φρειδερίκην, πριγκίπισσαν τοῦ Ἀνωθέρου τῆς μεγάλης Βρετανίας καὶ Ἰρλανδίας, γεννηθεῖσαν εἰς τὸ Μπλάκενμπουργ Χέρτς τὴν 11ην Ἀπριλίου τοῦ 1917.

Ἐκ τοῦ γάμου του ἡ Α. Μ. ἀπέκτησε τρία τέκνα: Τὴν Σοφίαν, γεννηθεῖσαν ἐν Ψυχικῷ τῶν Ἀθηνῶν τὴν 2αν Νοεμβρίου τοῦ 1938, τὸν Διάδοχον Κωνσταντίνον, γεννηθέντα ἐπίσης ἐν Ψυχικῷ τὴν 2αν Ἰουνίου τοῦ 1940 καὶ τὴν Εἰρήνην γεννηθεῖσαν ἐν Κέϊπ-Τάουν τὴν 11ην Ἀπριλίου τοῦ 1942.»

Εἶναι καθήκον ὅλων τῶν Ἱερέων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς νὰ ἐγγραφοῦν εἰς τὸ Περιοδικὸν αὐτῆς «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ» καὶ νὰ ἐγγράφουν εἰς αὐτὸ συνδρομητὰς ἐκ τοῦ Ποιμνίου των.

Οἱ ἀλλάξαντες διεύθυνσιν Ἱερεῖς καὶ λοιποὶ συνδρομηταὶ τοῦ Περιοδικοῦ παρακαλοῦνται νὰ τὴν ἀνακοινώσουν εἰς τὸ Τμήμα Διεκπεραιώσεως διὰ νὰ τὸ λαμβάνουν τακτικῶς.

Ἐκκλησιαστικὴ Κίνησις

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. κ. Μιχαὴλ ἀναχωρήσας ἀεροπορικῶς ἐν συνοδείᾳ τοῦ Διακόνου Νεοφύτου Σπυρογιαννᾶκη, διὰ τὴν Νότιον Ἀμερικὴν τὴν 9ην Ἰουνίου, ἔφθασε τὴν ἐπομένην τὸ Ἀπόγευμα, ἡμέραν Σάββατον, εἰς τὴν πόλιν Μπουένος Ἀϊρες, πρωτεύουσαν τῆς Ἀργεντινῆς. Πλήθος λαοῦ ἀνέμενεν αὐτὸν εἰς τὸ Ἀεροδρόμιον μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τοὺς Ἱερεῖς Ἀρχιμ. Φώτιον Πάντον καὶ Ματθαῖον Σωφρονᾶν. Ἐν συνοδείᾳ μετέβη ἀμέσως εἰς τὸν Ἱερὸν Κοινοτικὸν Ναὸν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ὅπου ἐψάλη δοξολογία ἐπὶ τῇ ἀφίξει Αὐτοῦ. Ἐν συνεχείᾳ προσεφώνησε τὸν Ἀρχιεπίσκοπον ὁ Προϊστάμενος τοῦ Ναοῦ καὶ ἀπήντησε δι' ὀλίγων ὁ Σεβασμιώτατος εὐχαριστῶν πάντας τοὺς προσελθόντας εἰς ὑπάντησιν αὐτοῦ. Τὴν ἐπομένην ἐτέλεσε τὴν Θ. Λειτουργίαν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν ἐν μέσῳ πυκνοτάτου ἐκκλησιασματος παρακολουθήσαντος ἐν κατανύξει τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν. Περί τὸ τέλος ὠμίλησεν ὁ Σεβασμιώτατος καταλλήλως συγκινηθεὶς καὶ συγκινήσας μέχρι δακρύων. Τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν παρηκολούθησεν ὁ Πρεσβυτεὺς τῆς Ἑλλάδος κ. Κωνσταντῖνος Βατικιώτης μετὰ τῆς συζύγου του. Τὴν ἐπομένην ὁ Σεβασμιώτατος ἐπισκέφθη τὸν Πρεσβευτὴν κ. Βατικιώτην εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Πρεσβείαν καὶ μετὰ ταῦτα ἐδέχθη εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Κοινότητος τὸν Ἐπίσκοπον Σελευκειᾶς κ. Σέργιον τοῦ Πατριαρχείου Ἀντιοχείας, μὲ ὁλόκληρον τὴν ἀκολουθίαν αὐτοῦ. Ἐπίσης ἐδέχθη πολλοὺς ἀνταποκριτὰς διαφόρων ἐφημερίδων Ἀργεντινῶν καὶ Ἑλληνικῶν.

—Ὁ Θεοφίλ. Ἐπίσκοπος Νύσσης κ. Γερμανὸς κατελθὼν τὴν 27 Μαΐου ἐ. ἔ., εἰς Κάντον, Ὁχάιο, ἔψαλε Μέγαν Ἑσπερινὸν ἐν τῷ αὐτόσε πανηγυρίζοντι Ἱ. Ναῷ τῆς Ἀγίας Τριάδος καὶ ὠμίλησε μὲ θέμα: Ἑσπεριναὶ προσευχαί.

Μετὰ τὸν Ἑσπερινὸν παρεκάθη-

σεν εἰς δεῖπνον τὸ ὁποῖον παρέθεσε πρὸς τιμὴν αὐτοῦ ἡ Φιλοπτώχος Ἀδελφότης Κυριῶν.

Τὴν ἐπαύριον ἐτέλεσε τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν ἐν τῷ αὐτῷ Ναῷ καὶ ὠμίλησε μὲ θέμα: —Ἡ ἐπιφοίτησις τοῦ Ἀγίου Πνεύματος. Ἀκολουθῶς, συνοδευόμενος ὑπὸ πολλῶν ὁμογενῶν μετέβη εἰς τὸ νεκροταφεῖον τῆς πόλεως ὅπου ἔψαλε Κοινὸν Τρισάγιον ὑπὲρ τῶν αὐτόθι ταφέντων ὁμογενῶν.

—Κατὰ τὴν 1ην Ἰουνίου, προσκληθεὶς, ὠμίλησεν εἰς τὸ δεῖπνον τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος τῆς Κοινότητος Χέμπστεντ, Ν. Υ., μὲ θέμα: —Ἡ Μία Ἀμερικανὶς ὁμολογία.

—Τὴν 3ην Ἰουνίου ἀνελθὼν εἰς Κολώμπους, Ὁχάιο, ἔψαλε Μ. Ἑσπερινὸν καὶ ὠμίλησεν ἐν τῷ αὐτόσε Ἱ. Ναῷ μας, ὅπως καὶ μετὰ ταῦτα ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Κοινότητος.

—Τὴν 4ην ἰδ. μ. ἐτέλεσε τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν καὶ ἐκήρυξε μὲ θέμα: «Ἀνθρώπιναι ὑποχρεώσεις». Μετὰ ταῦτα εἶχε σύσκεψιν μετὰ τοῦ Ἱερατ. Προϊσταμένου καὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινότητος.

—Τὴν 8ην καὶ 10ην ἰδ. μ. ὠμίλησεν ἀπὸ ραδιοῦ καὶ τηλεόπτρου περὶ τῆς ἐκστρατείας CARE.

—Τὴν Κυριακὴν, 11ην ἰδίου μηνὸς προέστη τῆς τελετῆς τοῦ θεμελίου λίθου τῆς νέας ἐν Λόγκ Ἀϊλαντ Κοινότητος τοῦ Χέμπστεντ καὶ ὠμίλησε καταλλήλως.

—Τὴν 13ην ἰδ. μ. προήδρευσε τῆς συνεδρίας τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς.

—Τὴν 15ην προσκληθεὶς ὠμίλησε μὲ θέμα: —Ἡ Ἐλεονώρα Ροϋζβελτ εἰς τὸ ἔργον αὐτῆς» εἰς τὸ ἐτήσιον δεῖπνον τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος Κορώνας.

—Τὴν 17ην ἰδίου μηνὸς κατελθὼν εἰς Γουίλμιγκτον, Ν. Κ., ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ Συνεδρίου τῶν Εὐρυτάνων ἐλειτούργησεν ἐν τῷ αὐτόσε Ἱ. Ναῷ μας καὶ προσεφώνησε τοὺς ἀξιωματούχους καὶ τὰ μέλη τῆς ὁργάνωσης.

Μετὰ τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν πα-

ρεκάθησεν εἰς Δεῖπνον καὶ ὠμίλησε καταλλήλως, τὴν δὲ ἐπομένην ἤνοιξε τὸ Συνέδριον εὐχηθεὶς εἰς τὰ μέλη καρποφόρον ἐργασίαν, τὴν δὲ μεθεπομένην ὠμίλησε πρὸς τὰς Κυρίας καὶ τὰς Δεσποινίδας τῆς Ὁργάνωσης καὶ τὸ ἑσπέρας πρὸς τὰς Κυρίας καὶ Δεσποινίδας τῆς Κοινότητος Γουίλμιγκτον.

—Τὴν 21ην Ἰουνίου ἐπισκέφθη ἐκ μέρους τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς τὸν νεοελθόντα Ἑλληνα Πρεσβευτὴν κ. Α. Πολίτην, τὴν δὲ 22αν προήδρευσε τοῦ Πνευματικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς ἀσχοληθέντος ἐπὶ ὑποθέσεων τῆς ἀρμοδιότητός του.

Τὴν 20ὴν Μαΐου ὁ Θεολόγος κ. Σήφης Κόλιας, ἀφίχθεις πρὸ τινος ἐξ Ἑλλάδος διὰ σπουδᾶς, ὠμίλησεν κατὰ τὸν Ἑσπερινὸν — παρουσίᾳ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ. Μιχαὴλ—εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἀγίου Κωνσταντίνου τοῦ Ρίτςμοντ, Βιργ., μὲ θέμα: «Τὸ νόημα τῆς θυσίας εἰς τοὺς ἀγῶνας τῆς Ἑλλάδος».

—Τὴν 28ην, ἑορτὴν τῆς Πεντηκοστῆς, γενέθλιον ἡμέραν τῆς Ἀγίας μας Ἐκκλησίας, ὠμίλησεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Ἀγίας Βαρβάρας, Νέας Ὑόρκης μὲ θέμα: «Τί ὀφείλει ἡ Ἑλλάς εἰς τὴν Ἀγίαν μας Ἐκκλησίαν».

—Τὴν 30 ἰδ. μ. ὠμίλησεν εἰς τοὺς φοιτητὰς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Μπρουκλάιν, τονίσας μετὰ τῶν ἄλλων ὅτι μὲ ὅλως ἰδιαιτέραν συγκίνησιν ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς παρακολουθεῖ τὸ ἔργον τῆς Σχολῆς.

—Τὴν 4ην Ἰουνίου ὠμίλησεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου τῆς Κοινότητος Σόμερβιλ, Μασσ., μὲ θέμα: «Ἡ πίστις τῶν Ἀγίων Πάντων πίστις ὅλων μας».

—Τὴν 11ην ἰδίου μηνὸς ὠμίλησεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Ἀγίας Βαρβάρας Νέας Ὑόρκης μὲ θέμα: «Συnergάται Κυρίου μὲ πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν».

—Τὴν 18 Ἰουνίου ὠμίλησεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἀγίου Ἐλευθερίου Νέας Ὑόρκης μὲ θέμα: «Ἡ πρόνοια τοῦ Πανσόφου Δημιουργοῦ».

Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας

εις την έτησίαν σχολικήν έορτήν του Δημοτικού Σχολείου της Κοινότητος ξεπροσώπησε τόν άπουσιάζοντα εις Νότιον 'Αμερικὴν Σεβασμιώτατον 'Αρχιεπίσκοπον κ. Μιχαήλ, όμιλήσας περί τὸ τέλος τῆς έορτῆς καί ιδιαιτέρως τονίσας τὴν άπόλυτον άνάγκην στενῆς καί διαρκοῦς συνεργασίας οίκογενείας καί σχολείου ὥστε νά ἔχωμεν εις τὸ ἔγγυς μέλλον άγλαωτέρους καρπούς.

Παρεκάλεσε δέ ὅλους ὅπως—λόγῳ τῆς έορτῆς τοῦ Πατέρα—στρέψουν τὴν σκέψιν τους πρὸς τὸν πνευματικὸν Πατέρα τοῦ άποδήμου 'Ελληνισμοῦ Σεβ. 'Αρχιεπίσκοπον κ. κ. Μιχαήλ, ὅστις εὔρσκεται μακράν ἡμῶν ἀλλὰ πλησίον τῶν ἀδελφῶν μας τῆς Νοτίου 'Αμερικῆς καί νά παρακαλέσωμεν τὸν Κύριον νά τοῦ χαρίζη υγείαν πρὸς Δόξαν Θεοῦ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ «'Εκκλησία», τὸ ἐπίσημον Δελτίον τῆς 'Εκκλησίας τῆς 'Ελλάδος σχολιάζει εὐμένεστατα τὴν ἐγκύκλιον τὴν ὁποίαν απέστειλε πρὸς τὸν Μακαριώτατον 'Αρχιεπίσκοπον 'Αθηνῶν καί τοὺς Μητροπολίτας τῆς 'Ελλάδος ὁ ἄρτι ἀναλαβὼν τὸ 'Υπουργεῖον τῆς Παιδείας καί Θρησκευμάτων 'Υπουργὸς κ. Γ. 'Αθανασιάδης—Νόθος. Καταχωροῦμεν ἐκ τῆς «'Εκκλησίας» τὸ ἐπίσημον τοῦτο ἔγγραφον χάριν τῶν ἀναγνωστῶν μας.

«'Επανερχόμενος εις τὸ 'Υπουργεῖον Θρησκευμάτων καί 'Εθνικῆς Παιδείας, πρὸς τὰς ἐπιδιώξεις τοῦ ὁποίου οὐδέποτε ψυχικῶς ἀπεμακρύνθη, αἰσθάνομαι τὴν ἐνδόμυχον ὑποκρέωσιν νά ἐπικοινωνήσω πρὸς τοὺς Ποιμέναρχας τῆς Μητροδῆς 'Εκκλησίας καί δι' αὐτῶν πρὸς τὸν 'Ιερὸν μας Κλῆρον, διὰ νά ἐκφράσω τὰ διακατέχοντά με αἰσθήματα καί ὡς χριστιανὸν ὀρθόδοξον καί ὡς ἀρμόδιον ἐπὶ τῶν Θρησκευμάτων 'Υπουργόν.

Ἡ πίστις καί ἡ πατρίς ὑπῆρξαν πάντοτε τὰ δύο ἰδανικά, διὰ τὰ ὁποῖα ἠγωνίζετο καί ἀπέθνησκειν ἀνέκαθεν ὁ 'Ελλην. Ἡ 'Ορθόδοξος δέ 'Εκκλησία μας ὑπῆρξε πάντοτε ἡ ψυχὴ καί ἡ δημιουργὸς δύ-

ναμὶς τοῦ 'Ελληνικοῦ "Εθνους, ἡ ὁποία ὄχι μόνον συνηγωνίζετο μετ' αὐτοῦ ἐναντίον τῶν κατὰ καιροὺς ἐχθρῶν τῆς ἐλευθερίας του μὲ ἀπειραρίθμους ἐκάστοτε ἱερομάρτυρας, ὄχι μόνον συνεμερίζετο τὰς τύχας του κατὰ τὰς διακυμάνσεις τῆς μακράϊωνος ἱστορίας του καί ὡς φιλόστοργος, παρηγοροῦσα καί ἐνθαρρύνουσα μήτηρ παρεστέκετο παρὰ τὸ πλευρόν του κατὰ τὰς δυσμενεῖς δι' αὐτὸ περιστάσεις, ἀλλὰ ἀκριβῶς κατὰ τὰς δυσκόλους αὐτὰς στιγμὰς του τοῦ ἐνέβαλε τὴν πίστιν εἰς τὰ ἀνώτερα ἰδανικά τοῦ ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ, τοῦ ὑπεδείκνυε τὸν ἀνώτερον προορισμόν του, καθηγίαζε τοὺς ἀγῶνας καί τοὺς μόχθους του καί τὸ ὠδήγει οὕτω ἀπὸ θριάμβου εἰς θρίαμβον.

Αἱ ἱστορικαὶ αὐταὶ ἀλήθειαι εἶναι ἀνάγκη σήμερον εἶπερ ποτὲ ἢ ἄλλοτε νά γίνουιν περισσότερον συνειδηταὶ ἐκ μέρους ὅλων μας, τοῦτο μὲν πρὸς ἀντίκρουσιν τῶν ἀναφανέντων κατὰ τὴν σύγχρονον πνευματικὴν σύγχυσιν ἀρηγῶν, τοῦτο δὲ διότι καί σήμερον τὸ γένος μας διέρχεται δυσκόλους περιστάσεις, τὰς ὁποίας μόνον διὰ τῆς ἀναδρομῆς εἰς τὰς ἀθανάτους πηγὰς τῆς δυνάμεώς του εἶναι δυνατὸν νά ὑπερνικήσῃ. Διότι παρήλθον μὲν τὰ πολεμικὰ δεινὰ καί ἡ αὐτοθυσία τῶν ἡρωϊκῶν τέκνων τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ καί τῶν λειτουργῶν τῆς 'Εκκλησίας, ἀπήλλαξε τὴν χώραν καί ἐκ τοῦ ἑτεροκινήτου μιάσματος τῆς ἀνταρσίας, παραμένουν ὅμως ἀκόμη τὰ ἀνακύψαντα ἐκ τῆς φρικτῆς ἀναταραχῆς προβλήματα, ἅλута ἐν πολλοῖς, δημιουργοῦντα ἐν τῇ χώρᾳ μας σοθάραν κρίσιν, ὄχι μόνον οικονομικὴν, ἀλλὰ πρὸ παντός καὶ κυρίως ἠθικὴν, ἥτις εἶναι ἐπείγουσα ἀνάγκη νά ὑπερνικήθῃ τὸ ταχύτερον, διὰ νά ὀλοκληρωθῇ ἡ νίκη μας καί νά ἀναστῇ ἄλλην μίαν φορὰν λαμπρότερον καί ἐνδοξότερον ἐκ τοῦ βωμοῦ τῆς θυσίας του τὸ πολυπαρεὲς ἀλλὰ ἀθάνατον γένος μας.

Εἰς τὸν ἱερὸν αὐτὸν ἀγῶνα τῆς ἠθικῆς ἐξυγιάνσεως τοῦ λαοῦ μας ἡ 'Εκκλησία, ὡς ἐκπροσωποῦσα τὸν ὕψιστον ἠθικὸν νόμον τοῦ Θε-

ανθρώπου, εἶναι αὐτονόητον ὅτι τοποθετεῖται εἰς τὴν πρώτην θέσιν. Αὕτῃ καί μόνη, βοηθουμένη καί ὑπὸ τῶν σχολείων μας, δύναται νά ἀναστηλώσῃ πάλιν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν τέκνων τῆς τὰς κλονισθείσας πρὸς στιγμὴν ἀνατέρας ἠθικὰς ἀξίας τῆς ζωῆς, νά ἐμπνεύσῃ πάλιν τὴν πίστιν εἰς τὰ ἀνώτερα ἰδανικά, νά διδάξῃ τὴν πίστιν εἰς τὰς ἱεράς καί ζωοποιούς παραδόσεις τοῦ γένους μας.

Εἰς τὸ γιγαντιαῖον αὐτὸ ἔργον τῆς τὸ 'Υπουργεῖον Θρησκευμάτων καί 'Εθνικῆς Παιδείας καί ὀλόκληρος ἡ παροῦσα κυβέρνησις θὰ ἵστανται ὀλοψύχως παρὰ τὸ πλευρόν της. Τὸ ἔργον τῆς πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν εἶναι καί ἰδικόν μας ἔργον.

Γνωρίζομεν καί ἡμεῖς θεβαίως ἐπακριβῶς τὰ προβλήματα, τὰ ὁποῖα ἀντιμετωπίζει καί ἡ 'Εκκλησία μας καί οἱ λειτουργοὶ της σήμερον καί τὰ ὁποῖα δημιουργοῦν δυσχερεῖας καί ἐμπόδια εἰς τὸ ἔργον της, καί εἴμεθα ἀποφασισμένοι νά καταβάλωμεν πᾶσαν προσπάθειαν ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς 'Ιερᾶς Συνόδου, διὰ τὴν ἐντὸς τῶν σημερινῶν δυνατοτήτων ἐπίλυσιν αὐτῶν. Διὰ παντός μέσου θὰ ὑποβοηθῶμεν τὴν καταβαλλομένην ἀξίεπαινον προσπάθειαν πρὸς ἀπόκτησιν ἱκανῶν ἐκκλησιαστικῶν λειτουργῶν, ἀνταξίων τῶν σημερινῶν περιστάσεων καί ἀναγκῶν καί διὰ τὴν ἱκανοποιητικὴν μισθοδοσίαν αὐτῶν, ὡς καί διὰ τὴν καθόλου ἀνασύνταξιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν δυνάμεων καί τὴν δημιουργίαν σταθερᾶς οικονομικῆς θάσεως, ἵνα στηρίξῃ ἡ 'Εκκλησία τὸ μέγα καί δυσχερὲς ἔργον της.

Ὁ 'Υπουργὸς
Γ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ—ΝΟΘΑΣ»

ΡΩΜΑΪΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Αἱ Ρωμαιοκαθολικαὶ ἐφημερίδες τῆς 'Αμερικῆς σχολιάζουσαι τὴν ἀπόφασιν τοῦ Συνεδρίου τῶν Πρεσβυτεριανῶν ἐν Σινσινάτῃ σχετικῶς μετὰ τὴν ἀπαγόρευσιν τῶν μελῶν τῆς Πρεσβυτεριανῆς 'Εκκλησίας ὅπως συνάπτουν γάμους μετὰ Ρωμαιοκαθολικῶν καί εὐλογοῦνται ὑπὸ 'Ιερέων, παρατηροῦν ὅτι ἡ ἀπόφασις αὕτη βοηθεῖ κατὰ πο-

λύ τὰς ἀπόψεις τῆς Ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας ὡς πρὸς τοὺς μικτοὺς γάμους. Συμφώνως πρὸς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Συνεδρίου τῶν Πρεσβυτερικῶν ἀποκηρύσσονται ὅσοι Πρεσβυτεριανοὶ τελέσουν γάμον εἰς Ρωμαιοκαθολικὴν Ἐκκλησίαν καὶ ὅσοι δεχθοῦν τὰ ἐκ τοῦ μικτοῦ γάμου τέκνα τῶν νὰ βαπτισθοῦν ὑπ' αὐτῆς. Τὸ μέτρον τοῦτο ἐψήφισε καὶ ἡ Ἐπισκοπικὴ Ἐκκλησία. Ἐν τῷ μεταξύ ὅμως ἡ Ρωμαϊκὴ Ἐκκλησία ἐπέτρεψε τὴν τέλεσιν τοῦ μικτοῦ γάμου ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐνῷ προηγουμένως οἱ μικτοὶ γάμοι ἐτελούντο εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Ἱερέως.

ΠΡΟΤΕΣΤΑΝΤΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ἐντὸς τοῦ Ἰουλίου καὶ τοῦ Αὐγούστου θὰ λάβουν χώραν ἐν Τορόντῳ τοῦ Καναδᾶ περὶ τὰ Δώδεκα Θρησκευτικὰ Συνέδρια. Μεταξὺ αὐτῶν εἶναι καὶ τὸ Παγκόσμιον Συνέδριον τῆς Χριστιανικῆς Παι-

δείας ὡς καὶ τὸ Συνέδριον τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐκκλησιῶν. Ἐκπρόσωπος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου εἰς τὸ τελευταῖον τοῦτο θὰ εἶναι ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θυατείρων Γερμανός, ὅστις ἔφθασε εἰς Νέαν Ὑόρκην τὴν 29ην Ἰουνίου γενόμενος δεκτὸς ἀπὸ μέρους τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ὑπὸ τοῦ Θεοφίλου Ἐπισκόπου Νύσσης.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ

Τὸ Πατριαρχεῖον τῆς Ἀντιοχείας καὶ ὁλόκληρον τὸν Χριστιανικὸν πληθυσμὸν τῆς Συρίας ἀπασχολεῖ τὸ ζήτημα τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ Ἰσλαμισμοῦ ὡς ἐπισήμου θρησκείας τοῦ Συριακοῦ Κράτους. Ὁρθόδοξοι, Ρωμαιοκαθολικοὶ καὶ Προτεστάνται διεμαρτυρήθησαν ἐντόνως. Ἐτόνισαν ὅτι οἱ μὴ μουσουλμάνοι πολῖται θὰ ἀναγκασθοῦν νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν Συρίαν διότι ἡ πίστις τῶν δὲν ἐπιτρέ-

πει εἰς αὐτοὺς νὰ ὑπακούουν νόμους ἐπιβαλλομένους ὑπὸ θρησκείας ἄλλης παρὰ τῆς ἰδικῆς τῶν. Οἱ Χριστιανοὶ ἀρχηγοὶ ὑποστηρίζονται εἰς τὰς ἀπόψεις τῶν ταύτας ὑπὸ 400,000 Ἀράβων Χριστιανῶν ἐπὶ πληθυσμοῦ 3,400,000. Εἰς ἑκθεσίν των οἱ Χριστιανοὶ πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Συντάγματος, συνεργομένην ἐν Δαμασκῷ, ἀπαριθμοῦν τὰς συνεπείας τὰς ὁποίας θὰ ἔχη ἀνὰ τὸν κόσμον ἡ ἀπόφασις τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ Ἰσλαμισμοῦ ὡς ἐπισήμου θρησκείας τοῦ Κράτους. «Ξενικαὶ ἐπιδράσεις θὰ εὑρουν τὸν δρόμον των εἰς τὴν χώραν μας. Ἡ ἀντίδρασις τῶν Συριῶν ζώντων εἰς τὸ ἐξωτερικόν θὰ εἶναι δυνάτη ἐναντίον τῆς Πατρίδος των. Καὶ τὸ σπουδαιότερον ἡ Συρία θὰ χάνῃ οἰκονομικῶς διότι αἱ ξέναι χῶραι θὰ προτιμοῦν νὰ συναλλάσσωνται μετὰ κρατῶν ποῦ δὲν ἔχουν θρησκευτικούς περιορισμούς.»

ΠΡΟΣ ΝΕΟΥΣ ΟΡΙΖΟΝΤΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 6ης σελ.)

θεδρικοῦ Ναοῦ Νέας Ὑόρκης καὶ ἄλλοτε Καθηγητὴν τῆς Σχολῆς Αἰδ. κ. Β. Εὐθυμίου. Οὗτος ἀνέτρεξεν εἰς τὰ πρῶτα βήματα τῆς Σχολῆς ἐν Πόμφρετ. Περιέγραψε τὰ ἀπογοητεύσεις καὶ τὰς ἐλπίδας, τὰ κτυπήματα τῶν διαφόρων ἀπαισιοδόξων καὶ τὴν αἰσιοδοξίαν ἐκείνων ποῦ συνέλαβον τὸ ὑψηλὸν αὐτὸ πρόγραμμα καὶ τὸ ἔθεσαν εἰς ἐφαρμογὴν. Ἐτόνισεν ὅτι οἱ ἀπόφοιτοι τῆς θεολογικῆς Σχολῆς ἐδικαίωσαν τὰς ἐλπίδας ὅλων καὶ ἐγιγάντωσαν τὴν αἰσιοδοξίαν διὰ τὴν περαιτέρω ἐξέλιξιν τῆς ζωῆς μας ἐν Ἀμερικῇ. Ἐὰν δέ, εἶπεν, ὑπάρχουν καὶ μερικοὶ ἐκ τῶν ἀποφοίτων, οἵτινες δὲν ἐδικαίωσαν τὰς ἐλπίδας τῶν ἰθυνόντων τὴν Σχολὴν, αὐτὸ εἶναι πολὺ φυσικόν, διότι παντοῦ παρατηρεῖται καὶ εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τῆς Χάλκης καὶ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν καὶ εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἐν Ἱεροσολύμοις. Τὸ εὐχάριστον εἶναι ὅτι ἡ πλειοψηφία τῶν ἀποφοίτων τῆς Σχολῆς αἰσθάνεται ζωηρὰ τὸν Ἐθνικοθρησκευτικὸν μας παλμόν. Ἀπίστευ-

τον μὲν εἰς μερικοὺς, ἀλλὰ ἀληθὲς ἐν τῇ πραγματικότητι ὅτι οἱ ἀπόφοιτοι τῆς Σχολῆς αὐτῆς ἔχουν Ἱερατικὴν Συνείδρσιν τῆς ἀποστολῆς των καὶ εἶναι θαυμασταὶ τῶν παραδόσεων τῆς Ἐκκλησίας μας πρᾶγμα τὸ ὁποῖον φανεώνει ὅτι ἦτο δικαιολογημένη ἡ αἰσιοδοξία τῶν δύο πρωτεργατῶν τοῦ Ἱεροῦ αὐτοῦ Ἰδρύματος τοῦ νῦν Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. κ. Ἀθηναγόρα καὶ τοῦ νῦν Μητροπολίτου Φιλαδελφείας κ. κ. Ἀθηναγόρα.

Τελευταῖος ἔλαβε τὸν λόγον ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπός μας κ. κ. Μιχαήλ καὶ ἔδωκε πολυτίμους πατρικὰς ὑποθήκας εἰς τοὺς ἀποφοίτους, ἐπήνεσε τὸ ἔργον αὐτῶν, καὶ ἠύχθη ὅπως οἱ νεαροὶ μας κληρικοὶ συνεχίζοντες τὸ ἔργον τῶν προγενηστέρων μείνουν πιστοὶ εἰς τὰς παραδόσεις τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας.

Ἀκολούθως ἤρχισαν αἱ ἐργασίαι τοῦ συνεδρίου, αἱ ὁποῖαι ἐτελείωσαν μετὰ τὴν 10:00 μ.μ. Ἐψηφίσθη τὸ Καταστατικόν τοῦ Συλλόγου καὶ ἀπεφασίσθη ὅπως οἱ ἀπόφοιτοι ἀναλάβουν τὴν οἰκοδομὴν τοῦ Ναοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, μὲ τὴν περισυλλογὴν τοῦ ποσοῦ τῶν 100,000 δολλαρίων. Γενομένων ἀρχαι-

ρεσιῶν ὑπεδείχθησαν οἱ πρῶτοι ἀξιωματοῦχοι ὡς ἑξῆς: Πρεσβ. Γεώργιος Παπαδέας τοῦ Καθεδρικοῦ Πρόεδρος, Πρεσβύτερος Γεώργιος Γάλλος ἐκ Ρότσεστερ, Ν. Υ. Ἀντιπρόεδρος, κ. Ὁμηρος Γκουμένης ἐξ Ἀστορίας Γραμματεὺς, καὶ Πρεσβ. Δημήτριος Παπαχρήστου ἐκ Νιου Χέβεν, Κονν., Ταμίας.

Τὴν συγκέντρωσιν ταύτην διέκρινε πνεῦμα ἀγάπης καὶ πραγματικῆς ἀλληλεγγύης, ἀφοσιώσεως εἰς τὴν Μητέρα Σχολὴν καὶ Ἐκκλησίαν, εὐγνωμοσύνης πρὸς τοὺς Πνευματικούς Ἀρχηγούς μας καὶ τὸν λοιπὸν Ἑλληνορθόδοξον Κλήρον ποῦ ἔθεσαν σταθερὰς θάσεις καὶ θεμέλια διὰ τὴν ἐξασφάλισιν καὶ ἐπέκτασιν τῆς Θεολογικῆς μας Σχολῆς.

Τηλεγραφήματα κατὰλληλα τῇ περιστάσει ἐστάλησαν εἰς τὸν Σεπτὸν Πατριάρχην Παναγιώτατον κ. κ. Ἀθηναγόραν καὶ εἰς τὸν Μητροπολίτην Φιλαδελφείας κ. κ. Ἀθηναγόραν.

Ἡ συγκέντρωσις αὕτη ἐχαρκτηρίσθη λίαν εὐστόχως ὅτι ἤνοιξε τὴν ἱστορίαν τῆς Ἐκκλησίας μας εἰς τὴν χώραν ταύτην.

Πρεσβ. ΓΕΩΡΓ. Ἡλ. ΠΑΠΑΔΕΑΣ
Ἐφημέριος Καθεδρικοῦ Ναοῦ

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ

Εἰς τὴν Ἑλληνικὴν

ΤΑ 12 ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ καὶ Ο ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΘΡΗΝΟΣ.—Ο λόκληρος ἡ Ἱερὰ Ἀκολουθία τῆς ἑσπέρας τῆς Μ. Πέμπτης, Μ. Παρασκευῆς, Μ. Σαββάτου, καὶ ἡ Ἀνάστασις. Σελίδες 132, χαρτόδετον. 50c

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΨΙΣ καὶ ΤΑ ΑΓΙΑ ΠΑΘΗ.—Ι. Ἀκολουθία, Εὐαγγέλια, Ἀπόστολοι καὶ Ἑορταὶ ὅλου τοῦ ἔτους. Πασχάλια ἕως τὸ 1987. Ἐκδοαὶς Ἀθηνῶν, κομψῶς δεδεμένη, σελίδες 796, \$3.00. Ἀμερικανικὴ ἔκδοσις, σελ. 520. ... \$5.00

ΙΕΡΟΣ ΣΥΝΕΚΔΗΜΟΣ τοῦ Ὁρθοδόξου Χριστιανοῦ.—Περιέχει τὰς Ἐκκλησιαστικὰς Ἀκολουθίας τῶν Κυριακῶν καὶ Ἑορτῶν ὅλου τοῦ ἔτους καὶ αἰώνιον Πασχάλιον καὶ Κυριακοδρόμιον. Πολυτελὴς Ἀμερικανικὴ ἔκδοσις. Σελίδες 780. Χρυσόδετος, \$5.00.

Η ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ, εἰς τὸ ἀρχαῖον ἐγκεκρυμένον ὑπὸ τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας κείμενον. Τὰ 4 Εὐαγγέλια, Πράξεις Ἀποστόλων, Ἐπιστολαὶ Παύλου καὶ Καθολικαί, Ἀποκάλυψις, καὶ πῖναξ περικοπῶν ἀναγινωσκομένων κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ Ἑορτάς. Πολυτελὴς Ἀμερικανικὴ ἔκδοσις. Σελίδες 620. Χρυσόδετος \$5.50

Εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ Ἀγγλικὴν

ΚΑΤΑΛΛΗΛΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΓΕΝΕΑΝ

Ἐκδόσεως Λονδίνου, μὲ μαῦρα καὶ κόκκινα γράμματα, Ἑλληνικὰ καὶ Ἀγγλικά εἰς ἀντιστοιχοῦς σελίδας. Ὅλα σχήματος τσέπης, χρυσόδετα.

Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ. The Divine Liturgy of St. John Chrysostom. Ἐπίσης ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου καὶ Περικοπαὶ Ὀκτωήχου, Τριωδίου, Πεντηκοσταρίου καὶ Μηναίου. \$3.00

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ, ἦτοι, Ἀρραβῶνος καὶ Στεφανώματος. The Sacrament of Holy Matrimony ... \$2.00

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΟΣ. The Sacrament of Holy Baptism. \$2.00

ΤΟ ΕΥΧΕΛΑΙΟΝ. The Sacrament of Holy Unction. \$2.00

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ Μ. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ καὶ τῆς ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. The Services for the Holy Week and Easter Sunday. \$4.00

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ. The Divine Liturgy of the Presanctified. \$3.00

Ο ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ καὶ ΤΟ ΜΙΚΡΟΝ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ. The Acathist Hymn and the Little Compline. \$2.00

ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ, ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ καὶ ΥΨΩΣΙΣ. Epiphany, Pentecost, Exaltation of the Cross. \$2.00

ΔΙΔΑΚΤΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ ΔΙΒΡΗ ΔΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΥΣ

ΑΓΓΛΟΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΙ ΔΙΒΡΟΙ DIVRY. Ὁδηγὸς συνομιλίας Ἀγγλικῆς καὶ Ἑλληνικῆς, μὲ τὴν προφορὰν, ἐπὶ παντὸς χρησίμου θέματος. Νέα Ἐκδοσις 1947, μὲ ἐπιστολογραφίαν. Σελ. 448, σχῆμα τσέπης. Χρυσόδετος \$2.50.

ΝΕΟΝ ΑΓΓΛΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ καὶ ΕΛΛΗΝΟΑΓΓΛΙΚΟΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΝ ΔΙΒΡΟΝ DIVRY. Τὸ νεώτερον, πληρέστατον καὶ πλέον ἀξιόπιστον λεξικόν. Ἐκδοσις 1948. Χρυσόδετον, μὲ εἰρησθηρία \$3.00. Μὲ δέγμα καὶ εἰρησθηρία \$4.00.

GREEK MADE EASY. Ἡ μόνη ἀπλὴ καὶ συγχρονισμένη μέθοδος πρὸς ἐκμάθησιν τῆς Ἑλληνικῆς, κατ' οἶκον ἢ ἐν Σχολείῳ, ὑπὸ Ἀμερικανῶν, μικρῶν ἢ μεγάλων. Third enlarged edition (1948), 192 pages. Cloth, \$2.50.

ΑΓΓΛΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΣ Ἀνευ Διδασκάλου. Ἡ ἀρίστη πρὸς ἐκμάθησιν τῆς Ἀγγλικῆς ὑπὸ Ἑλλήνων. Προφορὰ ἀκριβεστάτη. Γλῶσσα ζωντανή. Κατάλληλος δι' ἀρχαρίους ἢ προχωρημένους. Ἐκδ. 1949, μὲ 64 ἐπὶ πλέον σελ. \$3.00

ΤΟ ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ τῆς ΑΜΕΡΙΚΗΣ, Κωνσταντοπούλου, Τεύχος Α'. Τὸ πλουσιώτατον καὶ μεθοδικώτατον. Μὲ 64 πολυχρώμους εἰκόνας \$1.00

ΤΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑΡΙΟΝ τοῦ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ τῆς ΑΜΕΡΙΚΗΣ, Κωνσταντοπούλου, Μέρος Β'. Τὸ ἰδεώδες Ἀναγνωστικὸν Α' ἢ Β' τάξεως, μὲ 42 πολυχρώμους εἰκόνας \$1.00

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ Γ' ΤΑΞΕΩΣ «ΕΛΛΗΝ. ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ», Κωνσταντοπούλου. Μόλις ἐκδοθέν, εἰς ἐκλεκτὴν δημοτικὴν, μὲ λεξιλογία, ποιήματα καὶ 70 ὥραιότατας εἰκόνας. Τιμᾶται \$1.00

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ Δ' ΤΑΞΕΩΣ «ΤΑ ΠΑΤΡΙΚΑ ΜΟΥ ΠΑΛΑΤΙΑ», Ν. Βαβούδη. Τὸ μόνον ἐγκριθὲν. Δ' ἔκδοσις. \$1.00

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ. Πολυζωίδου. Ἐκδοσις Γ', 1945. Μὲ 100 ὥραιας εἰκόνας \$1.00

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΚΑΙ ΝΕΩΤΕΡΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ. Πολυζωίδου. Ἐκδοσις 1949. Μὲ πολλὰς εἰκόνας, \$1.00.

ΔΙΔΑΚΤΙΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΙ. Πολυζωίδου. Μικραὶ παιδικαὶ ἱστορίαι, παρμέναι ἀπὸ τῆς ζωῆς. Ὑφρὸς ἀπλοῦν. Σελ. 160. \$1.50.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ ΠΑΛΑΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ. Πολυζωίδου. Νέα ἔκδοσις μὲ 26 μεγάλαις εἰκόνας, προσευγὰς, κλπ. \$1.00

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ τῆς ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ. Πολυζωίδου. Μὲ διδάγματα, προσευγὰς καὶ πολλὰς ὥραιας εἰκόνας \$1.00

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ. Πολυζωίδου. Ἐκδοσις Β', μὲ πολλὰς εἰκόνας. \$1.00

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ. Δημητριάδου. Ἐκδοθεῖσα χάριν τῶν ἐδῶ Ἑλλήνων σχολείων. \$1.00

Η ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ. Πολυζωίδου. Ἡ διδασκαλία τῆς πίστεώς μας εἰς 100 εἰκόλια μαθήματα. \$1.00

CATECHISM OF THE EASTERN ORTHODOX CHURCH. A Sunday School Primer. By Bishop G. Polyzoides. \$1.00

ΟΡΘΟΔΟΞ. ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗ. Πολυζωίδου. Ἐξηγεῖ μὲ εἰκόνας ὅσα τελοῦνται εἰς τοὺς ναοὺς μας. \$1.00

Στέλλονται παντοῦ προπληρωμένα. C.O.D. 30c ἐπὶ πλέον. Πωλοῦνται εἰς ὅλα τὰ βιβλιοπωλεῖα καὶ ἀπὸ τοὺς Ἐκδότας.

D. C. DIVRY, Inc., Publishers

293 SEVENTH AVE.
NEW YORK 1, N. Y.